

**ASSAM EDEBİYATINDA İŞLENEN İNSAN İLE
SEZAI KARAKOÇ'UN ŞİİRLERİNDEKİ İNSAN
DÜŞÜNCESİNİN KARŞILAŞTIRILMASI**

Syed Abdullah Shah NAWAZ

**Yüksek Lisans Tezi
Yeni Türk Edebiyatı Ana Bilim Dalı
Prof. Dr. Erdoğan ERBAY
2018**

Her Hakkı Saklıdır.

**T.C.
ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ
YENİ TÜRK EDEBİYATI ANA BİLİM DALI**

Syed Abdullah Shah NAWAZ

**ASSAM EDEBİYATINDA İŞLENEN İNSAN İLE SEZAI
KARAKOÇ'UN ŞİİRLERİNDEKİ İNSAN DÜŞÜNCESİNİN
KARŞILAŞTIRILMASI**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**TEZ YÖNETİCİSİ
Prof. Dr. Erdoğan ERBAY**

ERZURUM-2018

T.C.
ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ
TEZ BEYAN FORMU

TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

BİLDİRİM

Atatürk Üniversitesi Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Uygulama Esaslarının ilgili maddelerine göre hazırlamış olduğum "**Assam Edebiyatında İşlenen İnsan ile Sezai Karakoç'un Şiirlerindeki İnsan Düşüncesinin Karşılaştırılması**" adlı tezin tamamen kendi çalışmam olduğunu ve her alıntıyı kaynak gösterdiğimi taahhüt eder, tezimin basılı ve elektronik kopyalarının Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü arşivlerinde aşağıda belirttiğim koşullarda saklanmasına izin verdiğimi onaylarım.

Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Uygulama Esaslarının ilgili maddeleri uyarınca gereğinin yapılmasını arz ederim.

- Tezimin tamamı her yerden erişime açılabilir.
- Tezim sadece Atatürk Üniversitesi yerleşkelerinden erişime açılabilir.
- Tezimim 3 yıl süreyle erişime açılmasını istemiyorum. Bu sürenin sonunda uzatma için başvuruda bulunmadığım takdirde, tezimin tamamı her yerden erişime açılabilir.

15.08.2018

Syed Abdullah Shah NAWAZ

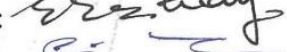

T.C.
ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ
TEZ KABUL TUTANAĞI

TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Prof. Dr. Erdoğan ERBAY'ın danışmanlığında, Syed Abdullah Shah NAWAZ tarafından hazırlanan bu çalışma 15/08/2018 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı Yeni Türk Edebiyatı Bilim Dalı'nda Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan : Prof. Dr. Erdoğan ERBAY
Jüri Üyesi : Dr. Öğr. Üyesi Âdem POLAT
Jüri Üyesi : Dr. Öğr. Üyesi Serkan ÇAKMAK

İmza :
İmza :
İmza :

Yukarıdaki imzalar adı geçen öğretim üyelerine aittir. 15/08/2018

Doç. Dr. Rıfat KÜTÜK
Enstitü Müdürü

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	III
KISALTMALAR DİZİNİ	V
ÖN SÖZ.....	VI
GİRİŞ	1

BİRİNCİ BÖLÜM

YENİ ASSAM ŞİİRİ, ŞAİRLERİN TANITIMI VE ŞİİR TERCÜMELERİ

1.1. ASSAM DİLİ VE EDEBİYATINA KISA BİR GİRİŞ	6
1.2. YENİ ASSAM ŞİİRİ.....	9
1.3. EDEBİYAT DÖNEMİ SINIFLAMASI	10
1.3.1. Arunodoy Çağ (1846-1888)	10
1.3.2. Jonaki Çağ (1889-1940).....	12
1.3.3. Pragativadi Kavita (1941-1950).....	14
1.3.4. Ramdhenu Çağı (1951-1960).....	16
1.3.5. Post Ramdhenu Çağ (1961-Bugüne Kadar).....	18
1.3.5.1. İlk Aşama (1961-1975).....	19
1.3.5.2. İkinci Aşama (1975-85).....	20
1. Lirik	20
1.3.5.3. Üçüncü Aşama (1985-Günümüze)	21
1.4. SEZAI KARAKOÇ'UN HAYATI.....	23
1.4.1. Edebî Kişiliği ve Eserleri	26
1.5. RAGHUNATH CHOWDHURY'İN HAYATI.....	29
1.5.1. Edebî Eserleri ve Şiirleri	30
1.6. SYED ABDUL MALİK'İN HAYATI	37
1.6.1. Edebî Eserleri ve Şiirleri	37
1.7. SYED AHMED SHAH'IN HAYATI	41
1.7.1. Edebî Eserleri ve Şiirleri	41

İKİNCİ BÖLÜM
SEZÂİ KARAKOÇ'UN GÜN DOĞMADAN İLE ASSAM ŞİİRLERİNİN
KARŞILAŞTIRILMASI

2.1. İNSAN VE DİNİ DEĞERLER AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI	44
2.2. KÜLTÜR VE MEDENİYET AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI	46
2.3. COĞRAFYA AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI.....	48
2.4. PEYGAMBERLER VE İSLAM ÖĞRETİLERİ AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI	50
2.5. YİRMİNCİ YÜZYIL AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI.....	55
SONUÇ.....	59
KAYNAKLAR	63
ÖZGEÇMİŞ.....	65

ÖZET

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ASSAM EDEBİYATINDA İŞLENEN İNSAN İLE SEZAI KARAKOÇUN
ŞİİRLERİNDEKİ İNSAN DÜŞÜNÇESİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Syed Abdullah Shah NAWAZ

Tez Danışmanı: Prof. Dr. Erdoğan ERBAY

2018, 65 Sayfa

Jüri: Prof. Dr. Erdoğan ERBAY

Dr. Öğr. Üyesi Adem POLAT

Dr. Öğr. Üyesi Serkan ÇAKMAK

Bu tezin amacı, Assam edebiyatı ile Türk Edebiyatı arasında ilk defa bir fikir alışverişi sağlamaktır. Temel görevimiz, iki edebiyat arasında bir köprü kurmaktır. Assam ve Türkiye halklarının birbirleriyle daha iyi anlaşmalarını sağlamaktır. Amaç Assam dili ve edebiyatındaki meşhur müslüman şairleri Türk halkına ve akademisyenlere tanıtmaktır. Diğer taraftan, Assam'ın müslüman halkının yeni nesillerine Sezai Karakoç gibi mükkemel Türk şairinin düşünce ve anlatımları tanıtılacaktır. İki ayrı dil ve edebiyat alanının karşılaştırılması için Assam dilinde yazılan şiirlerin Türkçeye tercüme edilmesi ve anlaşılması sağlanacaktır. Bu amaçla çalışmanın giriş kısmında Assama ilk yerleşen müslümanlar ve onların Assam dili ve edebiyatına katkısının önemi kısaca özetlenmiştir. Birinci bölümde, Assam şiirlerinin tercümesi ile o dönemdeki ilgili kavramların açıklamaları ve Assam Dili, Eyaleti hakkında bilgiler verilmiştir. İkinci bölümde ise Assam Şiirleri ile Türk Şair Sezai Karakoç'un seçilmiş şiirleri belirlenen birtakım konular üzerinde karşılaştırılmıştır.

Netice itibariyle, Türk diliyle Assam Dili ve Edebiyatına ait şiirleri ve şiirlerin içindeki mahfuz "İnsanlık" kelimesinin iyi anlaşılması hususunda çalışılmıştır. Bu, geleceğin iki farklı kültürünün dostluğu için bu bir başlangıç olacaktır. Nitekim bu çalışma Assam Edebiyatının Türk halkının aydınlatılması amacına ve ihtiyacına duyulan ilk adımdır.

Anahtar Kelimeler: Assam, Tercüme, Şiir, İnsanlık, Kültür, Karşılaştırılması.

ABSTRACT**MASTER'S THESIS****THE COMPARISON OF HUMANITY ELEMENT PORTRAYED IN THE
POETRIES OF ASSAM LITERATURE AND A REKNOWNED TURKISH
POET SEZAI KARAKOÇ****Syed Abdullah Shah NAWAZ****Advisor: Prof. Dr. Erdoğan ERBAY****2018, 65 Pages****Jury: Prof. Dr. Erdoğan ERBAY****Assist. Prof. Dr. Âdem POLAT****Assist. Prof. Dr. Serkan ÇAKMAK**

The sole purpose of this thesis is towards an academic bridging that leads to an exchange of ideas between Assam and Turkish Literature for the first time. It will help the next generations of Assam and Turks to know and understand each other in a better way. Assam famous poets shall be introduced in Turkish language to respected Turkish society and academicians. On the other hand, the new generation of Assam muslims will come across the new ideas and expressions of a renowned Turkish poet like Sezai Karakoç. The comparison in the field of two different language and literature will be proceeded by translating the Assam poetries into Turkish. The history of first muslims to come and reside in Assam is briefly summarized with their contribution to Assam language and literature. In the first section, the translations of Assam poetries along with the summary and explanations of the related concepts at that time were shared. An overview of Assam province and Assam language is also introduced. In the second episode, Assam poetries were compared with Sezai Karakoç's selected poems on some specific scenarios.

As a result, the "humanity" factor concealed within the poetries of Assam language and literature is a start to this bi-cultural friendship for a successful understanding and a hope of a bright future is born. As a matter of fact, this is the much needed first as well as the most important step towards the Turkish people from Assam.

Keywords: Assam, Translation, Poetry, Humanities, Culture, Comparisons.

KISALTMALAR DİZİNİ

c.	: Cilt
Çev.	: Çeviren
Hız.	: Hazreti
s.a.v.	: Sallallahu aleyhi ve sellem
s.	: Sayfa
vb.	: Ve benzeri
vs.	: Ve sair
Yay.	:Yayınları

ÖN SÖZ

Bütün insan ırkı, nesilden nesile kendi terimlerinde tüm zamanları mirasına taşımıştır. O yüzden, hiçbir şey, insanın varlığı olmadan bir anlama gelmez. İnsan varlığı her zaman bu evrenin odak noktasıdır. Bu dünyada yapılan tüm çalışmalar, insanın kendisini hayal gücü ve zekâsıyla nasıl ifade ettiği olarak tanımlanabilir. İnsanın kendini ifade ettiği en güzel tür şiidir.

Şiir, kelimelerin ve ritimlerin birbiriyle etkileşimini temel alan bir türdür. Genellikle kafiye ve vezin kullanılır (her satırdaki sayıların ve hecelerin düzenlenmesini sağlayan bir dizi kuraldır). Şiirde kelimeler, doğrudan tanımlamanın karmaşık veya soyut olabileceği sesler, imgeler ve fikirler oluşturmak üzere birbirine bağlanır. Şiir, muhtemelen edebiyatın en eski şeklidir ve muhtemelen yazının icadına dayanır. Elimizdeki en eski el yazma şiirler, çoğunlukla antik mitolojinin hikâyelerini anlatan epik şiirlerdir. Örnek olarak, Gılgamış Destanı (Mezopotamya'da ortaya çıkan tarihteki ilk yazılı destandır) ve Vedalardır (Hinduizm'in kutsal metinleri içerir). Bu tarz yazma, insanların yazmadan önceki günlerde uzun bilgi zincirlerini ezberlemelerine yardımcı olmak için geliştirilmiş olabilir. Şiir; edebiyat, güzellik, mizah, hikâye anlatımı, siyasal mesajlar gibi diğer tüm türlerle aynı şekilde yazılabilir.

Sezai Karakoç Türk edebiyatında gerek düz yazı gerek şiirleriyle önemli bir yer tutan, kendinden sonraki şair ve mütefekkirlerin yolunu açan, onların yolunu aydınlatan bir şahsiyettir. Raghunath Choudhury, Syed Abdul Malik, Syed Ahmad Shah gibi Assamlı şairler ise Yeni Assam edebiyatının önde gelen isimlerindedir. Çalışmada bu şairler tarafından aynı dönemde yazılan şiirlerin karşılaştırılması yer almaktadır. Bu şairlerin şiirlerinde anlatılan insan tipi ve düşünceler, onları birbirine yaklaştıran unsurlardandır. Sezai Karakoç ve Assam edebiyatı şairleri; iki farklı kültürde, farklı diller de aynı duygu ve düşünceler ele alan şairlerdir. Bu nedenle bu şairlerin karşılaştırılması gerekir.

Tezimin amacı şairlerin şiirleri üzerine yapılmış insan merkezli bir okuma yapmaktır. Giriş bölümünde Hindistan ve Türkiye ilişkileri, Assam eyaletine Türklerin gelişi ve Assam edebiyatına bunların etkisinin nasıl olduğundan bahsettim.

Tezim iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde Assam dili ve edebiyatına kısa bir giriş, akımlar, Assam şairleri ve Assam dilinde yazılan şiirlerin tercemesi ile

Karakoç'un şiirlerini daha iyi anlamak ve yorumlamak adına şairin ve Assam şairlerin kısaca hayat hikâyesine ve edebî kişiliğine yer verdim.

İkinci bölümde Sezai Karakoç'un *Gün Doğmadan* adlı şiir kitabından alınan şiirleri ile Assam şiirlerindeki insan, kültür, medeniyet, İslam öğretileri, dini değerler, peygamberler gibi hususlerin, coğrafya ve yirminci yüzyıl açısından karşılaştırılması hedeflenmiştir. Tezin son kısmında sonuç ve kaynakça bölümleri yer almaktadır. Bu çalışmada Sezai Karakoç'un şiirleri ile beraber Assam şiirleri temel alınmıştır.

Dünyada monoteizm inanan üç büyük din var. Hayatımız Âdem ve Havva'nın yaratılmasıyla başlar. Birkaç yeni kabile, din, gelenek ve görenek ortaya çıkmaktadır. Yahudilik, Yahudiler içindir ve onların peygamberi Hz. Musa'dır. Hristiyanlık, Hristiyanlar içindir ve onların peygamberi Hz. İsa'dır ve sonunda İslam doğmuştur ve bizim sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed'dir. Irkımız Hz. İbrahim ve Hacer ilk doğan çocuğu Hz. Peygamber İsmail'den gelmektedir. Modern bilim adamları, insanın evrim teorisini Taş devri ve maden devri aracılığıyla ilerlemeyle insanın maymundan insana dönüştüğünü iddia etmektedir. Ve diğer kaynaklara ya da medeniyetlere baktığımızda her dinde ya da medeniyette her zaman ikilik vardır. Örnek olarak, İndus vadisi uygarlığı, Sümer uygarlığı ve Mezopotamya uygarlığı sayılabilir. İnsanlık bu dönemde, din ve medeniyetlerin değişimini yansıtmaktadır. İyi - kötü, erkek - kadın, aşk - nefret, pozitif - negatif, zekâ - donukluk, güzel - çirkin, büyük - küçük, tembel - hızlı, uzun - kısa, bilgisayarlarda 0 – 1 vb. Edebiyat da insanlığın zaman zaman farklı taraflarını gösterir. Bazı öykülerde sonu mutlu biterken bazıları mutsuz biter. İnsanoğlu, İnsanlığın yönünü her zaman çeşitli yollarla ifade eder. Bilim, sanat, ticaret bu fenomenin bir sonucudur. Antik çağlardan beri “yardımcı olmak ve yardım etmek” her zaman bir insan formu olarak tasvir edilir. İnsan, dünyada barış için savaşan tek ırktır. Aynı ırk olarak, kendilerini nesil, renk, kast ve inançta birbirinden ayırırlar. Sınırlarda devasa duvarlar kurarlar ve birbirlerini yabancı ırk olarak görürler. İnsanlığın küreselleşmesi artıyor çünkü dünya bir insan dünyasından daha çok ikiyüzlü ve insanlık dışı bir hal alıyor. Demokrasi, demokratik bir toplumda demokrat olarak hareket eden monarşiler tarafından alay konusu yapılır. Gelişim olarak kullandığımız “teknoloji” teriminin olumlu yanlarını yanı sıra olumsuz yanları da muhakkak vardır. Günümüzde insanlık her yerde kriz içindedir. “Bir masumu kim öldürürse [adaletsizlikle]... Sanki tüm insanlığı öldürmüş gibidir. Ve her kim bir hayatı kurtarırsa, insanlığı kurtarmış

gibidir. ”(Kur’an, 5.32). Tüm Ortadoğu, en karanlık zamanlardan geçiyor. Suriye, Yemen, Filistin, Pakistan, Hindistan, Türkiye, Myanmar, Tayland, Kamboçya, Sri Lanka, İspanya, Meksika, Brezilya, Tibet, Çin, Ermenistan, Azerbaycan, İran, Irak, Amerika Birleşik Devletleri ve Bazı Afrika ülkeleri gibi ülkeler hem içten hem de dıştan birçok sıkıntadan geçiyor. Bu çağın liderleri açgözlülük ve güç ile doludur. İnsanlık ilk olarak bu liderlerin kalplerinde ölür ve gurur öylesine güçlü ki, binlerce hayatı feda etmek sadece onlar için bir oyundur. Bazı ülkelerin liderleri hiçbir zaman değişmeyecek, bazıları ise onları kimin yönlendirdiğini veya arka sahnedeki liderlerin kim olduğunu bile bilmiyorlar. İnsanlık bu modern dünyada sadece bir kukladır. Silah, tedarik edip bir ulusu yok edenler aynı zamanda yardım ediyormuş gibi de gözüktürler. Bu, Hastalığı ve ilacı dükkânda satmak gibidir. Dünya düzeni değişir ama İnsanlığın çirkin tarafları kalır. Günümüz dünyasında, büyük bir kitleyi hipnotize etmek için medya bir araç olarak kullanılıyor. Gerçek, gizlidir ve bazı yüzeysel fikirler, kendi tarihsel gündelik silah dinlerini onlara yakın tutarak kendi politik gündemleriyle yayılmışlardır. “Tarih tekerrür eder” denilir. Çok fazla sınırimız olduğunda bir uygarlığın kullanımı nedir? İnsanın sınır çizmeyi bıraktığı ve onların nefretlerini kendi yüreklerinden kaldırdığı gün insanlık, anka kuşu gibi küllerden yeniden doğacak. Ama aynı zamanda akılda tutmalıyız ki, her başlagıcın bir sonu vardır. Bu kutsal bir emirdir. Umarım bir gün sevgi nefretin yerini alır ve hep birlikte adı insanlık olan bit ırkta birleşeceğiz.

Bu alanda çalışmamı destekleyen, ilgili kaynaklara ulaşmamda yardımcı olan emekli babam Syed Abdul Hafiz’a şükranlarımı sunuyorum. Akademik hayata adım atmama vesile olan ve tez çalışma sürecinde gerekli yardımları esirgemedi rehberlik eden saygıdeğer danışman hocam Prof. Dr. Erdoğan Erbay’a sonsuz teşekkür ederim.

Yüksek lisans öğrenimim boyunca bütün eğitim-öğretim olanaklarından yararlandığım Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü’ne, özellikle T.C. Devleti’ne, Başbakanlık Yurtdışı Türkler ve Akraba Toplulukları Başkanlığına, sunduğu burs ve imkânlardan dolayı teşekkürlerimi sunarım.

GİRİŞ

Hint-Türk ilişkileri, Saka Türkleri ile MÖ 2. yüzyılda başlamıştı. Hindistan'da Türk kumandanlar tarafından yönetilen Mughal İmparatorluğu gibi devasa imparatorluklar kuruldu. İki toplum arasındaki başarılı ilişkiler nedeniyle uzun bir süre devam ettiler. 16. yüzyıldan itibaren, Osmanlı imparatorluğu döneminde Hint-Türk ilişkileri gelişmiştir. Fakat 1850'den sonra Hindistan'ın İngilizler tarafından istila edilmesiyle Hindistan'da Türk etkisi azaldı. Buna rağmen Hintli Müslümanlar Türkiye'yi desteklemeye devam ettiler. Türk-Yunan savaşı sırasında, 19. yüzyılın sonunda, Hintli Müslümanlar büyük bir coşkuyla Türklere destek verdilerdir.¹

Birinci Dünya Savaşı sırasında, yükselen farklı sesler olsa da, savaştan sonra Hint Müslümanları bir araya geldiler. Özellikle İngiltere'nin Türklere karşı görüşünü değiştirmek amacıyla birkaç toplantı yaptılar ve İngiltere'ye Hintli Müslüman temsilciler gönderdiler. Aynı olayda İngiliz yönetimi, Türklere yapılan anlaşmanın tatmin edici olmaması durumunda, Hintli Müslümanlardan itaat beklememeleri gerektiğini ifade ettiler.

1920'lerde Hindistan Müslümanları, Türk Kurtuluş Savaşı'na ve Türkiye Cumhuriyeti'nin oluşumuna destek verdi. Nitekim Hintli Müslümanlar tarafından Türkiye İş Bankası'na 106.400 İngiliz Sterlini gönderildi. Mustafa Kemal Atatürk, bu parayı Türk ordusunun acil ihtiyaçlarının karşılanması, Yunan ordusu tarafından yakılan İzmir kentini yeniden inşa edilmesi, orman çiftlikleri kurulması, yiyecek ve içecek üreten fabrikalar açılması için harcamıştır. Modern Hindistan'ın Babası Mahatma Gandhi de dünya savaşının sonunda Türkiye'ye yapılan adaletsizliğe karşı sağlam bir tavır almıştır.

Atatürk devrinde Hint-Türk ilişkileri, 15 Ağustos 1947'ye kadar Hindistan'ın İngiliz idaresi altında olması nedeniyle zaman sıkıntılı geçti. Hindistan bağımsız olduktan sonra Hindistan-Türkiye arasında oldukça dostane hale geçti ve böyle devam etti.

¹ Selçuk Duman, "Atatürk Dönemi Türkiye- Hindistan İlişkileri", *International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Volume 9/4 Spring 2014, s.389-399.

Tarihî kronolojilerde anlatıldığı gibi Hindistanın eyaleti Assam'a ilk Türk Komutan Mohammad Bin Bakhtiyar khilji tarafından 1206 M.Ö saldırı düzenlenmiştir. Türkler oldukça Kamrup eyaletinde azalmıştır. M.Ö 1206 – 1682'ya kadar Türk ve Moğol güçlerinin sürekli Assam'ı ele alma istemeleri sık sık görülmüştür. Müslümanların Assama gelmelerinin nedeni askeri seferler, ticaret ve islam dinini yaymaktır. Üstelik Ahom kralları (Assam bölgesinin kralları) birçok yetenekli esnafı davet ediyorlardı. Yazar Dr. Surjya Kumar Bhuyan "Sargdev Rajeshwar Singhanın" adlı kitabında kralların davet ettiği Müslümanlar arasında şunlar vardır: 1) Tamirci 2) Ressam 3) Tasarımcı 4) Barut hazırlayıcılar 5) Casus 6) Demirci 7) Dokumacı 8) Farça bilen âlimler 9) Sikkeye mühür basanlar 10) Mimar 11) İşçi 12) Boyacı 13) İnşaatçı 14) Heykeltci 15) Kayıkçı 16) Güvenlik 17) Moriya (farklı yetenekleri olan kabil insanlardır).

O dönemdeki Müslümanlardan bahsetmek gerekirse kuzey-doğu bölgelerinde olanlar:

- 1) Savaştan tutuklu kalanlar.
- 2) Savaşa katılıp Assam'a gelen ama geri dönemeyenler.
- 3) Pathan, Mughal (Türkler) komutanlarla gelen imamlar ve sufiler.
- 4) Ahom ve Koch topluluğunun krallar tarafından getirilen sanatçı ve ustalar.

Ek olarak doğudan gelen büyük bir göçmen kısım Assam'da bulunuyordu.

13. yüzyıldan itibaren Hindistan'a Türklerin gelmesiyle İslam, gayrimüslim ahalisi tarafından kabul görmüş ve hala varlığını sürdürmektedir. İslami kurumlar İslam eğitimi değil ve başka konularda da ders vermektedirler. İslam eğitiminin ürünleri, yalnız kültürü, dili, İslam bilimleri, sosyal bilimler, edebiyat, sanat, mimarlık, dil, kültür, medeniyet, tarih ve arkeoloji ve müzik eğitimi yapılan alanlardır. Sonuç olarak, İslam eğitiminin ve Müslümanların Assam Dili ve Edebiyatına büyük katkılar bulunmaktadır.²

Modern Assam edebiyatı 19. yüzyılın sonlarından itibaren başlamıştır. Modern Assam edebiyatı, Hindistan'ın diğer on sekiz bölgesindeki gibi, Böyle Britanya'nın Hindistan'ı sömürgeleştirme nedeniyle derinden etkilenmiştir. 1826'da İngilizler işgal ettikten sonra, İngilizler 1836'da Assam'da Bengalce dili kullanıldı.

² S.U.Ahmed, *Muslims in Assam*, Assam Yayınları, Guwahati 2010, s. 15.

Ancak, ısrarlı ve hiç durmayan bir kampanya sayesinde, Assam dili bir kez daha 1873 yılında devlet dili haline geldi. İlk baskı basınının ve doğu Assam'da sıralı bir oluşumun meydana geldiği edebî faaliyetlerin başlatılmasıyla, doğu lehçesi okullarda, mahkemelerde ve bürolarda açıldı ve kısa süre sonra standart Assam dili olarak resmen tanındı. Ancak, birçok çağdaş dönemde, Guwahati şehri, Assam'ın siyasi ve ticari sınır merkezi olarak genişlemesiyle, standart Assamça doğu lehçesindeki köklerinden tedricen uzaklaşmıştır.

Assam edebiyatının gelişimine İngiliz misyonerlerin önemli katkıları vardır. Modern Assam döneminin ilk adımı, 1819 yılında Amerikan vaftiz misyonerleri tarafından İncil'in Assam dilinde yayınlanmasıdır. Şu anda kullanılan standart Assam dili, doğu Assam'ın Sibsagar ağızından hareketle oluşturulmuştur. Amerikan vaftiz misyonerleri 1813'de İncil'i çevirmek için bu lehçeyi kullanan ilk kişilerdi. Bu misyonerler 1836'da Sibsagar'daki ilk matbaa basımını yapmaya karar verdiler ve kompozisyonun işlevleri için yerel Assam ağızını kullanmaya başladılar. 1846 yılında, "Arunodoi" adında aylık bir periyodik başlatmışlardı ve 1848'de, Nathan Brown, Assam dilbilgisi üzerine ilk kitabı yayınladı. 1867'de Amerikalı vaftiz misyoner M. Bronson tarafından derlenen ilk Assamca-İngilizce sözlüğünü yayınladı. Amerikan vaftiz misyonerlerinin Assam dili ve edebiyatına en büyük katkısı, Assamcanın Assam'ın resmi dili olmasını sağlamalarıdır. 1848'de misyoner Nathan Brown, sadece Assam dili ile ilgili bir inceleme yayınladı. Bu inceleme, Assamcanın Assam'da resmi dil olarak yeniden tanıtılmasına yönelik güçlü bir adımdı.

Modern Assam edebiyatının gerçek anlamda oluşumu, ilk kez Laxminath Bezbarua'nın kısa öykü şeklindeki Assam dilinde yayımlanan Jonaki dergisinin (1889) yayımlanmasıyla başladı. Böylece Assam edebiyatının 'Jonaki dönemi' başladı. 1894'te Rajanikanta Bordoloi ilk Assam romanı Mirijiyori'yi bastı. Modern Assam edebiyatı, Jyoti Prasad Agarwalla, Hem Barua, Atul Chandra Hazarika, Nalini Bala Devi, Navakanta Barua ve diğer önemli şahsiyetlerin eserleri ile gün geçtikçe gelişmiştir. 1917'de, Assam toplumu korumak, Assam dili ve edebiyatı geliştirmek amacıyla kamusal bir platform olarak Assam Hahityo Hobha "Assam Edebiyat Toplumu" veya ("Assam Sahitya Sabha") kuruldu. Padmanath Gohain Baruah, Assam Sahitya Sabha'nın ilk başkanı olarak görev yaptı.

19. Yüzyılın ikinci yarısı, modern Assam edebiyatında edebî faaliyetlerin akışına şahit olmuştu. Modern Assam edebiyatında meşhur bir isim olan Hemachandra Barua (1835-1896), Asamiya-Vyakarana (1895) ve Hema Kosha (1900) adlı bir sözlük olan, Assam dili ve grameri üzerine bir çalışma yapmıştır. 19. Yüzyılın ortalarında, Arunodaya Samvad Patra (1846) ve Asam Bandhu (1885) gibi Assam dilin yayımlanan dergiler, başarılı birer çaba olarak anılabilir. Anandaram Dhekiyal Phukan (1829-96) ve Gunabharam Baruwa (1837-95) bu dönemin önde gelen yazarlarıdır. Gunabharam Barua'nın (1837-1895) Rama-navami (1857) ve Hemchandra Barua'nın Kaniya-kirtana (1861), saygı ve takdirin tadını almış olan en eski Assam dramaları arasındadır.

Chandra Kumar Agarwala (1867-1938), Lakshminath Bezbarua (1867-1938) ve Hemachandra Goswami'yi (1872-1928) içeren üçlü, Assam'daki yeni "şiiir hareketinin" öncüleriydi. Üçlü, yukarıda belirtildiği gibi, 1889'da aylık dergi Jonaki'yi yayımlanmaya başladı. Aynı zamanda, Chandra Kumar Agarwala'nın iki yetkili ve etkili çalışması, Pratima (1914) ve Vin-Baragi (1923) yayınlandı. Lakshminath Bezbarua, Kadamkali (1913) ve Padum Kali adlı iki inceleme de hazırladı. Onun Vatansever şarkısı 'O mor aponar des' (O Benim Ülkem), modern dönemde Assam edebiyatının en unutulmaz ve yürekte övülen eserlerinden biridir. Hemchandra Goswami, Phular Caki (1907) adlı şiiir derlemesini ortaya çıkardı.

Bholanath Das (1858-1928), Kamlakanta Bhattacharya (1853-1927), Rajanikanta Bardalai (1867-1939), Hiteshwar Barbarua (1876-1939), Padmanath Gohain Barua (1871-1946), Benudhar Raj Khowa (1872-1935) ve Raghunath Chaudhari (1879-1966) gibi bir romancı ve şairler, daha sonra kalbinde yanan Hindistan bağımsızlık hareketi ile vatansever, sosyal ve romantik karakterli bolca eser kaleme almaya başladılar. Rajnikanta Bardoloi, modern Assam edebiyatında "roman" türünün öncüsüdür. Önemli romanları Mirijiyari (1895), Manomati (1900), Danduwa Drah (1909) ve Rahadai Ligiri (1930). Bunlar dışında arasında Padmanath Gohain Barua'nın şiiirsel çalışmaları ve Phular Canekin'in Jurani (1900) ve Lila'sı (1901) bulunur.

Bu dilde uzun süredir devam eden mistik şiiir geleneği, modern Assam edebiyatı devrinde Durgeshvar Sharma (1882-1961) ve Nalini Bala Devi (1898-1978) tarafından zirveye çıkarılmıştır. 'Omar Khayyam', Jatindranath Duara (1892-1978) tarafından Assamçaya çevrildi, Assam diliyle şiiir yazan diğer ünlü şairler: Ratnakanta Barrakakati

(1897-1963), Parvati Prasad Barua (1904-1964), Kamalesvar Chaliha (d. 1904), Padmadhar Chaliha (1895-1968), Jyotiprasad Agarwala (1903-1951), Prasannalal Choudhuri (d.1902), Binanda Chandra Barua (d.1903) ve Devakanta Baruadır (d.1914).

Modern Assam edebiyatı, kendine has canlı kısa hikâye tarzına sahiptir. Bu türün en iyi yazarlardan bazıları: Phul Goswami, Indira Goswami, Harendra Kumar Bhuyan, Arupa Patangia Kalita ve Manoj Kumar Goswami'dir. Modern Assam edebiyatı, tüm eski geleneklerini zaferle özümsemiş, akan çağdaşlığın kendi dokunuşlarını ödünç veren bir edebiyattır. Birendra Kumar Bhattacharyya (tek imrenilen Jnanpith Ödülü'nün sahibi), Bhabendra Nath Saikia, Syed Abdul Malik, Homen Borgohain, Nava Kanta Baruah, Devkanta Barua, Nirmal Prabha Bordoloi, Nilmani Phikan, Mmoni Raisom Goswami vb. ülkenin her yerinde büyük ve şöhretli yazarlar olarak tanınmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

YENİ ASSAM ŞİİRİ, ŞAİRLERİN TANITIMI VE ŞİİR TERCÜMELERİ

1.1. ASSAM DİLİ VE EDEBİYATINA KISA BİR GİRİŞ

Assamça, Hint-Avrupa dili üyelerinin kuzey doğu dilidir. Konuşmacılarının çoğunluğu Hindistanın Assam eyaletindeki Brahmaputra vadisinde yaşıyor. Assam'ın Rajbangshi lehçesi, Kuzey Bengal bölgelerinde ve ayrıca Nepal'in Terai bölgesinin doğu kesiminde konuşulmaktadır. Assam'ın güneyindeki Barak vadisinde az miktarda Assamça konuşan bir halk bulunur. Bu insanların çoğunluğu, 19. Yüzyılın başlarında Burma işgalcilerine ait iğrenç ve barbarca saltanat süresince Brahmaputra vadisini terk eden Assam'ın torunlarıdır. Bunlar 'Man-bhaganiya' genel adı ile bilinirler. Ayrıca, Barak Vadisi'nde başka bir Assamça grubunu konuşanlar vardır. Bunlar, orada kalmış büyük Koch generali Bir Chilarai askerlerinin torunlarıdır. Dehang olarak bilinirler. Daha önce Bangladeş'te Sylhet'in kuzey bölgelerinde ve Khasi tepelerinin komşu bölgelerinde Man-Bhaganiya'nın pek çok yerleri vardır. 1947'de Hindistan'ın bölünmesi sırasında bu insanların çoğu Assam'a döndüler. Şimdi çoğunlukla Lanka ve Nagaon bölgesinin Kaki bölgelerinde bulunuyorlar.

Burma ya da Myanmar'da, Birmanya istilası ve Assam'ın işgali sırasında Burma ve Singphos (Kachins) tarafından köle olarak taşınanlardan çok sayıda Assam dilini kullananlar vardır. Bu insanlar uzunca bir süre Assamça konuşmayı bıraktılar ve Burma halkıyla asimile oldular.

Assam dili, uzakta bulunan bazı dillerle benzerlik sergilemektedir. Bu benzerlik bağlantıları güneyde Himalayalar'daki Uttarakhand'dan Garhwal-Kumaon'dan başlayarak batı yönünde Himachal Pradesh, Keşmir, Pakistan, Afganistan, İran'ın kuzey bölgelerine taşınır ve bundan sonra Avrupa'ya götürür.

Avrupa'daki tüm Hint-Avrupa dilleri ile Assam dili, benzer kelimelerinden oluşan geniş bir koleksiyona sahiptir. Assam telaffuzu, 'x' fonetik olarak Roman alfabesi tarafından çevrildiğinde, Hint dillerinin hiçbirinde bulunmaz; öte yandan, Avrupa dillerinin çoğunda ve Farsça olarak ortak kullanımda yaygındır.

Bunlar batı bağlantılarıydı. Doğuda Assam dili, çoğunlukla Japonya olmak üzere Kuzeydoğu Asya'nın Ainu diliyle önemli benzerlikler göstermektedir. Ainu halkı, binlerce yıl önce Japon halkının birincil atalarının gelmesinden önce oraya gelen Japonya'nın yerleşik sakinleridir. Ainu ve Assam arasında yüz kelimedenden daha fazla kelime bulunan Kora (yapacak), Nom (saç), noi (ırmak), mekuri (kedi), pasi (sepet) ve tokari (arp) gibi Assam'ın kelimeleriyle örneklendirilebilir. Yazar, 2008 yılında aynı konu üzerinde "Tonkori (Affinities of the Ainu Language of Japan with Assamese and some other Languages)" adlı bir kitap yayınladı.

Farklı akademisyenlerin fikri Assam dilinin menşesine göre değişir. Dr. Bani Kanta Kakati'ye göre Assam dili, Maghadhan Prakrit'in bir dalı olarak ortaya çıkmıştır. Yukarıda belirtilen gerçekler, Dr Kakati'nin Assam dilinin doğuşu ve oluşumu hakkındaki tezinde bile düşünülmemiştir. Fakat Debananda Bharali'nin yazılarında bu gerçeklerin bir miktar bilimsel analizi bulunabilir. Maalesef Bay Bharali'nin "Axomiya Bhaxar Moulik Bisar" adlı kitabı Assam entelektüel çevrelerinde fazla kabul görmemiştir.

Assam dilinin benzerliğini ve farklılığını inceleyen Assam dilinin kendine özgü bir kaynağı olduğu açıkça söylenebilir. Hindistan'daki Hint-Aryan dillerinin geri kalanından farklı bir şekilde gelişmiştir. Sanskrit kökenli bir dil değil, daha ziyade, çeşitli zamanlarda kuzey Hindistan'dan gelen göçlerden ve Hinduizmin yayılımından dolayı Sanskritçe'den etkilenmiştir. Sanskritçe, Dravidian'dan etkilenmiş bir Aryan dilidir. Bu etkiden ötürü serebral telaffuzların Sanskritçe fonolojisine onların yolunu buldular. Assam ve Hint-Avrupa dillerinde beyin telaffuzları yoktur. Dravid nüfuzundan kaçan Assam dilinin arkasındaki nedeni, muhtemelen Assam dili konuşan insanların Assam'a giden yolda Hint Ganget uygarlığına rastlamamış olmasıdır. Assam'a giden yolda güneydeki Tibet'in kuzeyindeki Himalaya bölgesini geçerek Assam'daki Kalita halkının birincil ataları olasılıkla Assam dilinin asıl konuşmacısı gibi görünüyor. Güneydoğu Tibet'in Kalita krallığının bahsetmek ve açıklamak alışkanlığı birçok yazıda bulunmakla birlikte, yok olmasıyla ilgili gerçekler bilinmiyor. Orijinal Kalita halkının

çok fazla ekleme ve çıkarmaya sahip dilinin modern çağın Assam diline dönüştüğü sonucuna varılabilir.³

Assam dili dışında, edebiyatı da çok eski ve zengindir. Ünlü ve en eski Assam yazarlarından olan Hema Saraswati, en popüler Prahlada Charita'yı MS 13. yüzyılın sonlarına doğru yazdı. Assam edebiyatındaki bir diğer ünlü kişi 14. yüzyıla ait Madhava Kandali idi ve ünlü epik Ramayana'yı anadilinde yazdı. 15. yüzyılda Assam edebiyatı ünlü yazar Durgavara'nın Giti Ramayana gibi edebî eserlere tanıklık etti, Pitambara ve Manakara tarafından Puranas'tan şiir ve şarkılar "Mantras" olarak bilinir.

Sonraki kuşaklar Rajanikanta Bardaloi (1867-1939), Chandra Kumar Agarwala (1867-1938), Padmanath Gohain Baruwa (1871-1946), Hiteshwar Bezbarua (1871-1931), Benudhar Raj Khowa (1872-1935) vb. Toplumsal reformlar ve milliyetçilik gibi politik konular Raghunath Chaudhari gibi çağdaş yazarlar tarafından da yazılmıştır. Aynı dönemde, Assam edebiyatında belirli bir sınıfa ait birkaç güzel kısa öyküsü de yazılmıştır. Günümüz nesillerindeki en popüler Assam yazarlarından bazıları Harendra Kumar, Aruba Patangia, Phul Goswami, Indira Goswami ve Manoj Kumar Goswami'dir.

Assam edebiyatı, birçok dini şarkıları yazan Shankara Deva döneminde bir önem kazandı. Sanskritçe kutsal kitaplar'dan Assam edebiyatında çok sayıda çeviri yapılmıştır. Destan Mahabharata ve Vadha Kavya olarak bilinen puranalardan hikâyeler Assam dilinde açık bir çeviri yapıldı ve mükemmel kabul edildi ve insanlar arasında popülerlik kazandı, çünkü Assam edebiyatına şimdiye kadar yaşanabilecek en iyi şey olarak kabul edilmiştir.

Ayrıca Assam Astroloji, Tıp, Matematik, Müzik, Dans gibi çeşitli konularda Assam dili ile yazılmış teknik edebiyatında Assam'ın buradaki 1228 ile 1824 yılları arasında Buranji adlı eserlerin benzersiz bir koleksiyonunu yazdığını belirtmelidir. Halk tarafından çok sevildi. Modern dönem şimdi edebî sahnede siyasi yazıları ile yaklaşıyor. Bununla birlikte, 19. yüzyılın ortası, Assam'da, günümüzde de devam eden çok iyi edebî faaliyetler ortaya çıkardı. Heman Chandra Baruwa'nın 'Hema Kosha' gibi sözlükler yazılmış ve Arunodaya Samvad Patra (1846) ve Assam Bandhu (1885) gibi

³ Devananda Bharali, Axomiya Bhaxar Xipa Jori (2008), Erişim Tarihi:08.11.2017, <https://drsatyakamphukan.wordpress.com/roots-and-strings-of-the-assamese-language/>

dergiler yayınlanmaya başlamıştır. 19. yüzyılın en ünlü iki yazarı Anandaram Dhekiyal Phukan (1829-96) ve Gunabhiram Baruwa (1837-95) idi. Geç Assam edebiyatında da birçok roman ve dram var.

1.2. YENİ ASSAM ŞİİRİ

Şiir en eski ve en önemli edebiyat dalı olarak kabul edilmiştir. İnsan duygularının en güzel ifadesidir. İnsan duyguları ve çağdaş gerçekler sadece şiir yoluyla ortaya çıkar. Bu vazgeçilmez edebî tür, aslında her halkın insan duyguları, iç hisleri ve yürek güzelliği ile toplumu etkileme özelliğine sahiptir.

Şiirin evrensel manyetik gücü Hindistanın Kuzey Doğu Eyaleti Assam'ın okuyucularını ve yazarlarını da etkiledi. Onların özveri ve bağlılıklarından dolayı Assam şiiri, kalitesi, miktarı ve edebî refahı ile zenginleştirilmiştir. Önce Modern Assam şiiri hakkında tartışmak için Assam şiirinin kökeni ve gelişimine ışık tutmak gereklidir.

Modernizmin Assam edebiyatına girişi anlık bir tesadüftür. 1826'da İngilizler, Yandabo antlaşması koşulları ve şartlarına göre Assam'ın yöneticisi oldular. İngilizler'den önce Burma (Maan), kirli eliyle Assam'a saldırdı. Assam halkı İngilizlerin Assamlı insanları zalim hükümdarların Burmalılar'dan kurtaracağını umut etti. Buna göre İngilizler onları kurtardı, ama aynı zamanda politik bir oyun oynadı. İngilizler Assam'ı kendileri yönetmeye başladılar. 1836'da Bangla dili, Assam dili yerine Assam'ın resmi dili olarak tanıtıldı. Bu olay, 1873'e kadar devam etti, yani yaklaşık kırk yıldır, ana dili misafir dili olarak hayatta kalmaya devam etti. Bu şekilde, İngiliz yönetimi gibi bazı kaçınılmaz nedenlerden dolayı, Assam saltanatının sona ermesi, Assam dilinin dışlanması ve etkili liderlik kıtlığı, Assam şiirinin sade uygulamasında etki göstermemiştir.

Bu arada, Amerikan Baptist Misyoner Hristiyanlığı tanıtmak için Assam'a girdi. Onlar, Assam halkını sadece kendi ana dilleriyle etkilemenin mümkün olabileceğinin farkına vardılar, aksi takdirde görevlerini yerine getiremeyeceklerini anlamışlardı. Öylece Assamçayı öğrenmeye başladılar. Ardından Assam dilin'de Assamça konuşmacıları arasında bilinç geliştirmek amacıyla bir dergi çıkarmaya karar verdiler. Sonuç olarak, ilk Assam dergisini 1846'da yayın ışığını gördü. Vaftizçi Misyoner

'Arunodoy', Assamın Sivasagar ilçesinden Assam edebiyat dünyasının unutulmaz ilk dergisi yayınladı.

Bu dergi sayesinde modernlik ve batı ideolojisi geldi. Böylece muazzam etkisi nedeniyle 'Arunodoy' modern Assam edebiyatının başarıya taşıyan bir dergi oldu.

1.3. EDEBİYAT DÖNEMİ SINIFLAMASI

Edebî çağın bölünmesi, her toplum için çeşitli faktörlere bağlıdır. Assam edebiyatında çağların bölünmesinin temeli dergilere bağlı olduğu görülmektedir. Assam edebiyatının edebî çağları genellikle belirli dergilerin Modern Assam Şiirin alanında yarattıkları dönem üzerinde adlandırılmışlardır. Bu açıdan bilim adamları, eleştirmenler ve akademisyenler Modern Assam Edebiyatını aşağıdaki gibi sınıflandırdılar:

- (i) Arunodoy Çağ (Şafak Çağ) (1846-1888)
- (ii) Jonaki Çağ (Romantik Çağ) (1889-1940)
- (iii) Pragativadi Çağ (İlerici Çağ) (1941-1950)
- (iv) Ramdhenu Çağ(Gokkusağı Çağ) (1951-1960)
- (v) Samakalin veya Post-Ramdhenu Çağ (1961-Günümüzde)

Daha sonra Ramdhenu çağı üç kategoriye ayrıldı:

- (a) Birinci aşama -1961-1975
- (b) İkinci aşama(1975-1985)
- (c) Üçüncü aşama(1985-Günümüze)

1.3.1. Arunodoy Çağ (1846-1888)

Assam dilindeki ilk dergi olan Arunodoy, Assam edebiyatına modernlik taşıyıcıdır. Amerikan Vaftiz Misyoner Sibsagar eyaletini Hristiyanların çalışmalarının bir merkezi yaptı ve orada bir matbaa kurdu. Bu basından, onlar 1846 yılında aylık dergi "Arunodoy"yu yayınladı. Nathan Brown bu derginin ilk editörü oldu. Arunodoy 1880 yılına kadar A.H. Denforth, O.T. Cuttar, S.M. Mezgit, Miles Bronson, W. Ward Peder Clark, Ganni vb editörlük alanında devam etti.

Amerikalı Baptist Misyoner yeni Assam edebiyatının edebî eğilimlerinin meşale taşıyıcısıydı. Assam'a onlar ayak bastığı zaman Assam dili mücadele(1836-1873) içerisindeydi. Gerçi ana hedefleri Hristiyanlığı genişletmektir ama onlar kendilerini

Assam'ın sosyal hayatına yönetmişlerdir. Genel Assam toplumunda bilincin ortaya çıkması için 1846 yılında ilk Assam dergisi “Arunodoy” u yayınladı. Assam edebiyatına modernizmi getirdiler. Batı kültürü, batı felsefesi ve batı edebiyatı birikti. Çeşitli tasvirler, batılı kişilerin düşünceleri, önemli olaylar ve önde gelen kişilerin rolleri burada yayınlanıyordu. Giriş bölümünde belirtildiği gibi:

“Arunodoy, din, bilim ve genel zekâya bağlı aylık bir dergi
O.T.Cutter tarafından Assamın Sibsagar Misyon Basında
Amerikan Baptist Misyon için basılmış ve yayınlanmıştır.”

‘Arunodoy’, Assam dil edebiyatı tarihinin bir dönüm noktasıdır. Hem konu hem de üslupta yenilik getirebildi. Coğrafya, Tarih, İktisat, Edebiyat, Eğitim, Sosyoloji ve Siyaset Bilimi ile ilgili yeni bilgileri yayınlandı. Assam halkı arasında haberleşmenin aracı oldu. Genç bir eğitilmiş nesil, kendi yazılarının yardımıyla sosyal reformasyon getirmeye çalışan bu dergi aracılığıyla ortaya çıktı. Bu Assam yazarların isimleri arasında Nidhiram Farwells, Ramakanta Choudhury, Bholanath Das, Kamala Kanta Bhattacharya, Baldev Mahantadır. Ayrıca, Anadaram Dhekial Phukan, Hemchandra Baruah ve Gunabharam Baruah da değerli katkılarıyla Assam edebiyatını zenginleştirdi.

Arunoday'da kullanılan dil ve edebiyat olgunlaşmışsa bile, ancak tarihsel önemi her zaman dikkate değerdir. Assam dili ve edebiyatı alanında bir devrim getirdi. Grammer, sözlük ve ders kitapları hazırlanmıştı. Bu dergi dolayısıyla yeni bir okuyucu toplumu oluştu. Assam edebiyatını Vaisnavite(Eski Hint Dini) etkisinden arındırmıştır. Diğer edebiyat dalları gibi, ‘Arunodoy’ Assam şiiirlerine modernizmin kapısını açtı. Nidhiram Farwell’in ‘Nistarar Upay Nai, ‘Iswarar Dasom Bakhyal’, ‘Narakar Bibaran’, ‘Swargar Bibaran’, Kinaram Satriyarinin ‘Kolikotar Sukhiyati’, Pumananda Sarmanın ‘Bibesonar Gun’, Chika Das ‘Sat Sanga Karar Katha.’ gibi bu dönemin şiiirsel ifadelerinin bazı örnekleridir. Ünlü Bengal'in yazarı Mickel Madhusudan Dutta'dan çok etkilenen Ramakanta Choudhury, 1875'te ‘Abhimanyu Badh’ adı verilen bir dizi cilt oluşturdu. Baladev Mahanta bir çocuk şiiiri "Ujupath" yazdı. ‘Sita-Haran’, 'Kavya-Mala', 'Chinta-Torongini’, gibi eserler Bholanath das yayınlandı. Kamalakanala Bhattacharya ‘Arunodoy’ aracılığıyla şiiir alanına girdi. İlk şiiirleri Tana Chintana P. Kamalakanta adına 1890'da paylaşmıştı.

Arunodoy, Assam şiirine yeni bir yön vermek için çok çalıştı. Şiir ile yeniliği eşsiz stil ve teknik kılmak için deneyen yeni şair sınıfını doğurdu. Aslında, Modern alanı kuran “Arunodoy” Assam şiir’ ve gelecek nesil yazarlarına doğru yolu gösterdi. Şiirin dini konulardan arındırılmasında öncü rol aldı. Ahlakı, şiddet dışı, insanlık, benzetme, mecaz kullanımı ve uygulama, sade ve net bir dokunuşu, bu çağın şiirlerine yeni bir tarz ve şekil verdi. Arunodoy, bu nedenle, şüphesiz Assam şiirinin tarihinde “modernizmin öncüsü” olarak adlandırılmıştır.

‘Arunodoy’un etkisi altında, çok sayıda Assam dilinde jurnal ve gazete yayınlanıyordu. Bu tür gazete ve dergilerden modern düşünceler Assam edebiyatına girmişti. Onlardan bazıları: Aasam Bilasini (1871-73), Assam News (1882-85), Assam Bandhu’ (1885-86), AasamTora (1888-90), Aasam Mihir’ (1872-73), Asam Darpan (1874-75), Mou (1886) vb.

1.3.2. Jonaki Çağ (1889-1940)

1889 ve 1940 arasındaki yıllar, Assam edebiyatı tarihindeki Romantizm dönemi olarak bilinir. Bu dönemin başında Assamın öğrencileri daha yüksek çalışmalar için Kalküta'ya gittiler. Böyle bir grup öğrenci 1888’de, “Asomiya Bhasa Unnati Sadhini Sabha” diye yeni bir dernek kurdu. Bir yıl sonra onlar edebî bir dergi yayınlamaya karar verdiler. Sonuç olarak, dernek olarak yeni bir Assam edebiyatı dergisi olan “Jonaki”yi 1889’de yayınladı. Chandra Kumar Agarwala bu derginin ilk editörü oldu. Hemchandra Goswami ve Lakminath Bezbaruah sağ eli gibi davranıyordu. Assam Edebiyatı tarihinde, bu üç büyük edebî figür olarak Jonaki çağında çok meşhurdur.

Assam edebiyatının en tanınmış dergilerinden biri olan Jonaki, Batı düşünce ve felsefelerinin 1889 yılında yayınlanması farklı bir şekilde Assam toplumuna aktarıldı. 1889-1899 yıllar arası 69 baskı Kalkütadan ve 22 baskı 1901- 1903 yıllar arası Guwahati'den, derginin toplam 91 baskısı yayımlandı. Chandra Kumar Agarwala'dan sonra Hemchandra Goswami, Laxminath Bezbaruah, Kanaklal Baruah, Ramakanta Barkakati ve Satyanath Borah derginin editörlüğünü yapmıştır.

Aslında, Jonaki dergisinin yayınlanması aynı zamanda modern Assam edebiyatının doğum festivalidir. Jonaki haklı olarak Assam edebiyatında romantizm döneminin öncüsü olarak kabul edilir. İngiliz edebiyatında 1798'den 1832'ye kadar

romantik çağ olarak bilinir. 1798'de, Wordsworth ve Coleridge beraber Romantik şiirin “The Lyrical Ballads” dönüm noktası yayımlandı. Bu çağın seçkin diğer şairleri Shelley, Byron ve Keats idi. Batı edebiyatında, yeni bir ideoloji ve düşünce, duygu ile yeni bir dönem yarattılar.

Jonaki çağının şairleri, yukarıda sözü edilen şairlerden doğrudan etkilenmiştir. Onlar Michael Madhusudan Dutta, Hemehandra Bandopadhyay ve Rabindra Nath Tagore gibi ünlü Bangla şairlerinden de çok esinlenmişlerdi.

Ancak, Batı'nın Romantik canlanması ve Assam'ın romantik hareketi küçük farklılıklara sahiptir. Batı romantik şiiri bireysel özgürlüğe dayanır. Ama Assam şiirlerinde romantik tutumun ortaya konulan bireysel, sosyal ve aynı zamanda ulusal duygularıydı. İkincisi, batı romantik hareketi yeniden düşünce ve fikirlerin dirilişidir, ama Assam edebiyatının romantizmi yeni bir duyguyla gerçek harekettir. Üçüncüsü, Assam edebiyatının romantik hareketinin kökü Hint ideolojisidir. Yani, Assam dilindeki romantizmi kolayca anlaşılabilir. Assam şiiri ayrı bir kimlikle önemli ölçüde duruyor.

Romantik çağın, tanınmış birçok şairinin ölümsüz eserlerinin canlılığı ve eşsizliği ile parladığı görülür. Eleştirmenler Chandra Kumar Agarwala tarafından yazılan 'Bon Kuwari' ilk Assam romantik şiiri olarak bilinir. O şiiri Jonaki'de yayımlandı. Chandra Kumar Agarwala, 'Niyar', 'Madhuri', 'Tejimala' vb. gibi çeşitli ünlü şiirlerin bestecisi sadece bir cilt toplanmış şiir-Pratima'ya sahiptir. Laxminath Bezbaruah'ın tek cildi “Kadamkali”dir. Hemchandra Goswami 'Priyatamar Chithi', Assam'deki ilk 14 mısralı şiirdir. Padmanath Gohain Baruah ölümsüz şiirlerini üç cilt: “Lilakavya”, “Phular Chaneki”, “Juroni” olarak topladı. Mafijuddin Ahmed Hazarika'nın sadece bir tane şiiri vardır “Jnan Malini”. “Jilikani”, Anadachandra Agarwala'nın tek şiir koleksiyonudur. Yine 'Bihogikavi' (Kuş şairi), Raghunath Choudhary'nın 'Sadriler', 'Keteki', 'Dohikotara', 'Karbala' ve 'Nabamallika' beş ciltte topladığı şiirleri ile katkıda bulundu. Ambikagiri Raychoudhury'nin şiirleri mistisizm ve devrimci idealleri temsil eder. "Tumi", "Beena", "Anubhuti", "Bando ki Chandere", "Deshei Bhagawan" ve "Bedonar Ulka" onun şiirlerin ünlü koleksiyonlarıdır. Jatindra Nath Duwara bir başka tanınmış şairdir, O, çağın hassas bir insanıdır. 1955'te şiir kitabı 'Bonphul' için "Sahitya Akademi" ödülü ile ödüllendirildi.

Bu şekilde, romantizm çağı uzun bir süre (yaklaşık yarım yüzyıl) Assam dili ve edebiyatından etkilendi. Sevgi, vatanseverlik, doğa sevgisi, hümanizm, tanrı sevgisi, geçmişe duyulan sevgi, kendine saygı ve sevgi duymak, o dönemin şiirlerinde hâkimdir. O yıllarda, hem Batılı bilimsel düşünce hem de halk unsurları Assam şiirinde önem kazanmıştır. Şairler kendi duygularını kalbe dokunan türkü aracılığıyla ifade etmişlerdir. Laxminath Bezbaruahın 'Dhanbor-Ratani', 'Dalimi' ve Chandra Kumar Agarwala'nın 'Bonkuwori', 'Jolkuwori', ve Tezimola ', bu türün bazı örneklerindedir.

Bu dönemin şiirleri, engin hayal gücü ve şairlerin doğaya aşkını yansıtıyordu. Hayatın acımasız gerçekliğini görmezden gelen şairler muhteşem bir hayal gücü ile bir masal düşlemişlerdir. Doğanın büyük ve küçük unsurlarına yer verdiler. Sevgi ve güzellik duyguları ve insanın erdemler kazanması bu dönemin hemen hemen tüm şiirlerini yüceltmıştır. Jonaki, modern Assam edebiyatını zenginleştirdi. Jonaki, Arunoday'ın başarılı takipçisidir ve modern Assam şiiri için dönüm noktası olmuştur. Konu, stil, nitelik, nicelik, şiirsel çekicilik ve batı düşüncesi açısından Jonaki, çağın şiirlerine yeni bir bakış açısı kazandırdı. Jonaki, gelecek şairler için açık ve sınırsız bir parlayan yol açtı.

1.3.3. Pragativadi Kavita (1941-1950)

Romantik çağın son bölümünde, İkinci Dünya Savaşı (1939) başladı. O dönemde Hindistan, İngiliz yönetiminin altındaydı ve özgürlük için mücadele ediyordu. İnsanlar çağdaş politika durumlarıyla mutlu ve tatmin olmadılar. Zaman insanların zihnine yeni bir entelektüel devrim getirme konusunda bir operatör gibi davranıyordu. Edebiyat alanında da genç yazarlar kendi yazılarıyla yeni bir devrim gerçekleştirdiler. Assam edebiyatının şairleri İngiliz ve Bengal edebiyatından çok esinlenmiştir.

1940 yılındaki gelişmeler Modern Assam edebiyatının gelişimi için çok önemlidir. Bu süre zarfında birçok olay gerçekleşti. Edebiyat alanında da hem konu hem de üslupta yeni uygulamalar gözlemlendi. Bu yüzden, detaylı tartışmaya girmeden önce, edebî dönemi şiirsel özellikler temelinde sınıflandırmak gereklidir.

İlerici ideoloji, romantizme karşı bir tepki olarak modern Assam şiiri alanında ortaya çıktı. İlerici düşünce esas olarak Marksizme dayanır. Marksizmin etkisi, 1936 yılında yayınlanan edebî bir dergi olan Raghunath Choudhary'nin 'Jayanti' aracılığıyla

Assam edebiyatına geçti ve yine 1943'te Chakreswar Bhattacharyya ve Kamalnarayan Dev tarafından düzenlendi. Birçok önemli olayın gerçekleştiği durumlar Assam edebiyatının yeni nesilini etkiledi. Onların arasında, bazı önemli olaylar şunlardır:

1. İkinci Dünya Savaşı 1939'ın Başlaması
2. Sessiz Hindistan Hareketi 1942
3. 1943'te Jayanti dergisinin yayınlanması
4. Bengal 1943'te Kıtık
5. 1946'nın Kolkata Toplumsal İsyanı
6. Bölünmüş Hindistanın 1947 Özgürlüğü
7. 1948'de Mahatma Gandhi'nin Ölümü

Bu olaylar ilerici düşünen şairleri derinden etkilenmişti. Onların şiirleri ayrı bir toplumsal farkındalık türünü yansıtıyor ve tamamen aklın düşünce değişimini gösteriyor. Şairler hakikattan fazla kurgusal şiirler yazmaya başladılar. Onlara göre şiir, çağdaş sosyal hayatı yansıtan ayna olmalıdır. Bu çağda tüm dünyada acımasız ve acı gerçeği kabul edebilen bir grup şair yarattı. Amulya Baruah, Bhabananda Dutta, Dhiren Ch. Dutta, Chakreswar Bhattacharyya, Hem Baruah, Jyoti Prasad Agarwala, Keshab Mahanta vb. bu eğilimin en önemli şairleriydi. Bhabanda Dutta'nın 'Rajpath'ı, Assam edebiyatında ilerici düşüncenin ilk şiiri olarak kabul edilir. O Rus Marksist hareketinden ve Bengal'in ilerici yazarlar birliğinden etkilendi.

Dhiren Chandra Dutta'nın şiiri 'Kath Mistrir Ghar' bir adamın trajik yaşamı güzel bir şekilde ifade etti. Amulya Baruah bu dönemin en yetenekli ve ilerici fikirli şairlerindendir. Kolkata'nın isyanı dolayısıyla sadece yirmi dört yaşındayken ölümle yüzleşmek zorunda kaldı. Bu umut veren şairin erken ölümünün ardından, tüm şiirleri Nanda Talukdar tarafından toplanmış ve düzenlenmiş ve 1964 yılında 'Achina' ismiyle yayınlanmıştır. Bu koleksiyon, tanınmış sekiz şiiri "Beshya", "Biplabi", "Koyla", "Kukur", "Sihot Tetia Jeeva", "Andharar Hahakar", "Bharotir", "Mukdir Sapon" ve "Aji Amar Bihu"u içerir. Bu şiirlerde şairin düşüncesi ilerici fikirler ve sınıf mücadelesi açıkça görülmektedir. Ajit Baruah'ın şiiri de topluma güçlü bir mesaj gönderir. O "Jayanti" ile ilerici edebiyatı zenginleştirdi. Onun bazı unutulmaz şiirler "Haturi", "Tikha" vb.

İlerlemeci şiir hem konuda hem de üslupta biriciklik getirdi. Şairler ortak meseleleri, ortak ve basit unsurları şiirleriyle açığa çıkardılar. Düzyazı ve hiciv dilini uyguladılar. Sömürülen ve ezilenlere sempati ve sömürücülere öfke, sınıf mücadelesi, ekonomik durumu, Rus Devrimi, kapitalizme karşı çıkma, bu dönemin şairlerinin ilgilendiği ana konularındandır.

1.3.4. Ramdhenu Çağı (1951-1960)

Özgürlük kazanmak sadece politik açıdan önemli değildi bakış açısı, edebiyattan da çok önemli bir faktör olarak görülmüştür. Kültürel, tarihsel, ekonomik ve sosyal bakış açısı. Elbette, bağımsız olan Assam edebiyatı, bu olaydan doğrudan etkilenmiştir. Hintli insanlar özgürlük için savaşıyorlardı ve sonuçta hedeflerine ulaştılar. Yani, çağdaş toplumun güçlü bir yansıması alanında gözlenmiştir edebiyat.

Assam edebiyatında, bu dönemde, iki yeni edebi dergi yayınlandı. Hem Baruah tarafından düzenlenen "Pasowa" (1948) idi ve Maheswar Neog tarafından düzenlenmiş 'Ramdhenu' (1950). Daha sonra bir Birendra tarafından düzenlendi. Yeni bir görünümle yeni bir nesil oluşturabildi. 'Ramdhenu' yeni Assam şiirinde farklı bir çağ yarattı. Assam edebiyatının Tarihî çalışmaları Ramdhenu Çağı(1952 -1961) olarak bilinir. Şiirsel özelliklere bağlı olarak, eleştirmenler çeşitli gruplarda bu çağın şairlerini sınıflandırdı. Dr. Mahendra Bora Assam şairlerini iki gruba ayırır: Genel insanların şairleri ve Huzurlu ortamın şairleri.

Farklı bilginlerin farklı düşüncesi, farklılıklar yaratmıştır.

Şairleri gruplamak için yeni deneysel olarak bir sınıflama yapılmıştır.

(i) Bireysel düşünce şairleri.

(ii) Toplumsal düşüncenin şairleri

Bireycilik şairleri Rabindra Nath, T.S.Eliot, Ezra Pound, W.B. Yeats, Fried ve Mallarmé'den etkilenmiştir. Modern hayatın zihinsel çatışması, değişen değerler, yaşam tarzı, bireysellik, aşk ve ölümle ilgili değerler, cinsellik, yalnızlık duygusu, Tanrı'nın varlığına dair soru şiirlerin ana temalarıydı. Doğal olarak şairler içe dönüktür. Bu grubun çoğu şairi batı dünyası, düşünceleri ve idealleri ile tanınır. Bunlar arasında Navakanta Baruah, Nilamani Phukan, Hari Barkakati, Ajit Baruah, Dinesh Goswami,

Bhaben Baruah, Homen Bargohain, Mahendra Bora, Hirendra Nath Dutta, Nirmal Prabha Bordoloi'dir. Başka bir şairler grubu, Marksist felsefeden çok esinlenmişti. Bu şairler, yalnızca sosyalizm yoluyla toplumun ilerleyişinin mümkün olacağına inanıyorlardı. Bunun için toplumda sınıf çatışması olmamalı. Bu grubun şairleri hayal gücünde yaşamıyor. Gerçekçi dünya onları hayatın gerçeklerini gözlemlemeye davet etti. Ram Gogoi, Hem Baruah, Birendra Kumar Bhattacharyya, Keshab Mahanta. Syed Abdul Malik. Amalendu Guha. Bishnu Prasad Rabha. Hiren Bhattacharyya bu bölümün seçkin şairlerindendir.

Ramdheni çağının şairleri, bir modern insan yaşamı duygusunu ortaya çıkardı. Onlar, politik ve ekonomik sistemden muzdarip olan insanlara karşı sempatik bir tutum gösterdiler. Onların şiirleri eşitlik ve kardeşlik mesajını aktarır. Bu grubun şairleri insan hayatını yeni bir vizyonla değerlendirmek istiyor. Bu süre zarfında, halk ikinci dünya savaşı yüzünden güvensizlik hissettiler. Çağdaş sosyo-politik sistem onları hayal kırıklığına uğrattı. Yeni Hindistan hükümetinin kitlenin hayallerini ve arzularını yerine getiremediğini fark ettiler. İşçiler ve çiftçiler politik faydalarından uzaktı. Bütün bu koşullar, şairlerin yeni bir şekilde düşünmelerine yol açtı.

Modern hayatın yapaylığı da bu dönemin yaratıcı yazarları aklın üzerinde derinbir etkiye sahipti. Dünya edebiyatında metropolitan şehirlerin varlığı modernliğin ortak bir faktörüdür. Moskova, Paris, Londra, Zürih, Berlin, Roma, New York modern edebiyatın ana merkezleridir. Assam için şairler, Kalküta, modern edebiyat ana merkez şehir oldu. Nava Kanta Baruah'ın "Hey Aranya Hey Mahanagar'ı" kırsal ve kentsel yaşamın çatışmasının açık bir yansımasıdır. Günlük yaşamını kentsel toplumda geçiren bir adamın duygularını çizmiştir.

Bu dönemin şairleri, Fruedian psikoloji teorisinden esinlenmiştir. Şairler, romantizmin renkli gözlüklerini çıkararak sevginin resmini çizmek isterler. Fakat aşktaki cinsel eğilimi kolaylıkla tanımlar. Şiirlerinde insan hayatının gerçekliği yansıtmasını düşünüyorlardı. Şairler, geleneksel Tanrı inancını sorguladılar. Existentialist filozoflar, Tanrı'nın öldüğünü ilan ettiler. Assam şairleri de böyle bir iddia ve bilimsel yaklaşımdan etkilenmiştir. Tanrı'nın varlığı modern şairlerin aklında da merak yaratmıştır. Modern Assam şiirinde bu tartışma yeni bir kavramla sonuçlanır.

Konu dışında, üslup ve teknikte de kendine özgü bir tutum gözlenmektedir. Şairler, düşüncelerini ve fikirlerini ifade etmek için yerli kelimeleri kullandılar. Tatlı, tanıdık yerli sözler şiire yeni bir form verdi. İkincisi, bu dönemin şairleri şiirlerinde alıntılar kullandılar. Bu yeni tarz şiire özel bir form verdi. Üçüncü olarak, bu dönemin anlam şiddeti, şiirlerinde de görülür. Şair birkaç kelimeyle daha büyük ve derin bir anlam ifade edebilir. Böylece mükemmel ve uygun kelimeleri seçiyorlardı. Dördüncü olarak, şiirlerde sembol ve imge kullanımı da işaretlenmiştir. Bu çağın Modern Assam şairleri, Ezra Pound, Lewis, Auden, Eliot vb. ilham alıyordu. Sembol, imge, mecaz vb. şiirlere sıradan bir güzellik kattı ve okuyucular o şiirsel güzelliği kolayca yakalayabildiler. Beşinci olarak, şiirde ele alınan dil çok çekici ve kuvvetlidir. Ramdhenu çağının şairleri halk hayatının dilini denedi. Onlar şiirlerinde saf yerli Assam kelimeleri kullanmaya çalıştı. Yani yeni bir şiir stili şiirlerinde güzellik ve gelişim ile iç içe geçmesi görülür. Altıncı olarak, şiirlerinde ritim kullanımı da çok güçlü bir şekilde fark edilir. Özellikle açık mısraın kullanımı şiire ritmik bir dokunuş kazandırmıştır.

Dolayısıyla, Ramdhenu çağının şiirsel eğilimini bir Modern Assam şiirine yeni bir kimlik verdi. Şairler yeni fikirleri, stili ve teknikleri şiirlerinde uyguladılar. Yani, bu dönem Assam edebiyatının en önemli dönemlerindedir.

1.3.5. Post Ramdhenu Çağ (1961-Bugüne Kadar)

1962'de, Ramdhenu'nun yayınlanması aniden durduğunda, Ramdhenu çağı da sona erdi. Post Ramdhenu dönemi olarak sınıflandırılan, bir sonraki Assam edebiyatı döneminin yolunu açtı. Ramdhenu'dan sonra, bazı yeni edebî dergiler yayın ışığını gördü. Mahendra Bora tarafından düzenlenen 'Monidip' (1960-68), Birendra Kumar Bhattacharya tarafından düzenlenmiş 'Navayug', Chandra Prasad Saikia'nın editörlüğünü yaptığı 'Asomiya' (1968-70), Rabindra Bora tarafından düzenlenen 'Asomiya Kavita' (1970), Bhaben Barua'nın düzenlediği 'Sanglap' (1971), Hiren Gohain'in editörlüğünü yaptığı 'Natun Prithivi' (1971) dikkate değerdir. Ama ilginç olarak hiçbir dergi Assam edebiyatını Ramdhenu gibi uygun şekilde yönlendiremedi.

Ramdhenu çağının şiiri birçok yeni özellikleri taşımaktadır. Şairler, Assam şiirini Banglaca ve batılı fikirlerin derin etkisinden kurtarmaya çalıştılar. Kent kültürünün yokluğu hemen hemen bütün eserlerde görülür. Bu dönemdeki şiirlerde de yüksek

entelektüelliğin varlığı yoktur. Bu dönemde, farklı kadrolar, topluluklar ve kabileler ile ilgili çeşitli unsurların temalarda yer tuttuğu belirtilmelidir. Böylece yazarları ve okuyucuları birbirine yaklaştırmaya yardımcı olur. Assam edebiyatının eleştirmenleri, Post Ramdhenu Çağ'ın bütün dönemini sınıflandırmaya çalıştılar. Rabindra Bora, bu şiirsel dönemi üç ayrı döneme ayırıyor:

1. 1961-1975 (İlk aşama)
2. 1975-1985 (İkinci aşama)
3. 1985-Günümüze (Üçüncü aşama)

1.3.5.1. İlk Aşama (1961-1975)

Bu dönemin şiirleri bazı yeni özellikleri yansıtıyor. Şairlerin ana temaları yaşam, evren, toplum, doğa, siyasal sorun ve beşeri bilimler vb. ele alırlar. Şairleri belirli gruplara koyamazdık, çünkü bir anda çok içe dönük ve bireyci olarak görülse de aynı zamanında çok dışa dönük ve diğer bağlamlarda sosyal çatışmalarla ilgilenir gibi görünüyorlar. Bu süre zarfında, birçok önemli olay halkın kamusal ve özel hayatını sarstı.

- (i) Dil Hareketi (1960)
- (ii) Hint-Çin Savaşı (1962)
- (iii) Hint-Pak Savaşı (1965)
- (iv) Bangladeş'in Özgürlük Hareketi (1971)
- (v) Orta Hareketi (1972)
- (vi) Acil Durum Duyurusu (1975)

Şüphesiz böyle olaylar, şairlerin zihnini ve vicdanını derinden etkiledi. Şairler bir kez daha sosyalizm için ayakta oldular. Bütün ülke o dönemde siyasi istikrarsızlıktan acı çekiyordu. Böylece şairler gerçek çağdaş hayatı resmetmeye çalıştılar. Öte yandan toplumu sosyal hayatta devrimci bir dönüşüm getirmeye çağırdılar. Bu dönemin seçkin şairleri şunlardır: Rabindra Sarkar, Abani Chakraborty, Nalinidhar Bhattacharya, Rafikul Hussain, Jnan Pujari, Ram Gogoi, Mohankrishna Mısra, Hem Bora, Pulin Sarma, Putul Hazarika vb. Şairler, sosyal ve ulusal hayat hakkında çok endişeliydi. Bütün sosyal sınıf ve topluluklar eşitlik ortaya çıkacağı için bir türlü toplumsal reforme

getirmek istediler. Şairler, kapitalistin yakalama anlayışına da şiddetle karşı çıktılar ve onların şiirlerinde açıkça görülür.

Marksizmden esinlenen şairler, zarar gören sosyal sistemin değişimini açıkça savundular. Sadece değişen bir mevcut sistemin mükemmel bir geleceği doğurabileceğine inanıyorlardı. Böyle bir düşünce, şiirlerine keskin bir hiciv tonu getirdi. Bu dönem Nalinidhar Bhattacharya'nın 'Ku Hi Kuwnolite', 'Cherashalir Malita', 'Noni 'Gharat Achanek', 'Ahot Sapon', Ram Gogoi'nin 'Matir Swapna', 'Hey Prithivi Antaratoma', Jnan Pujari'nin 'Dusahasar Samaj' ve Abani Chakravorty'nin 'Kavikantha' vb. değerli eserler ile zenginleştirilmiştir.

1.3.5.2. İkinci Aşama (1975-85)

Edebî dergiler bu şiirsel dönemin gelişmesinde çok önemli rol oynamıştır. Bunlar arasında, Nitya Bora tarafından düzenlenen 'Sampratik Samayiki (1977-1984)', 'Kavita Aru Kavita' (1979) Chandra Katakı tarafından düzenlenmiş, Kabita Dutta tarafından düzenlenen 'Pantha Pradip' (1979), Pradip tarafından düzenlenen 'Prantik' (1981). Nava Kanta Baruah'ın düzenlediği 'Sirolif' (1984), Madan Sarma tarafından düzenlenen 'Ajir Kabita', Syed Abdul Malik tarafından düzenlenen 'Trisanku' dikkat çekicidir.

Bu dönemin şairleri İspanya, Afrika ve Latin Amerika şairlerinden esinlenmiştir. Bu dönemin başlıca şairleri Rabindra Sarkar, Anis Uz Zaman, Harekrishna Deka, Kabin Phukan, Sananta Tati, Samir Tati, Archana Pujari, Samindra Hujuri, Rajib Kumar Phukan, Rajendra Nath Bordoloi, Sumitra Goswami vbdir. 'Santi', 'Kalyan', 'Kavita', 'Nijanot Ratir Sabda' (1990), Kavlantarar Kavita '(1982). 'Sattarar Padatik' (1980), 'Tumi Mok Sparsa Kora' vb. Robindra Sarkar'ın iyi bilinen bazı mısralarındandır. Samir Tati'nin "Juddhabhumir Kabita" (1985), "Sokakul Upatyaka" (1990) adlı şiir antolojisinden bahsedilmeye değerdir. Başka bir ünlü şair Sananta Tati'nin yayınladığı eserler 'Ujjwal Nakshatrar Sandhanot' (1981) ve 'Moi Manuhar Amol Utsav' (1985) dir. Archana Pujari'nin 'Upalabdhir Abhijan'ı (1991), Rafikul Hüseyin'in 'Sharabiddha Akash, Lutfu Hanum Selima Begam'ın 'Athantar Ghatise '(1985), bu zamanın önemli şiirlerindedir. Seçkin eleştirmen Dr. Pradip Acharya bunun şiirlerini iki grupta sınıflandırmıştır:

1. Lirik

2. Düşünceli / Entelektüel.

Tatlı lirik şiirler okuyucuların kolayca dikkatini çekebilir. Okurların kalbi dokunmak için şairler uygun kelimeler kullanır ve şiirlerine bir ritmik dokunuşu verir. Öte yandan, entelektüel şairler anlam üzerinde durdular. Yaşam için derin sevgi duygusu kendi düşüncelerini aydınlattı. Bu dönemin iki tanınmış şair, Sananta Tati ve Samir Tati'nin Assam okurlarına yeni bir tat vermişti. Çay bahçesi ile ilgili konular seçiminde ana temalarındandır. Samir Tati şiirlerine yeni düşünceler ve fikirler ekleyerek süslenir.

Bu nedenle, şiirsel ifadenin bu dönemde, benzetme ve imgeleme dokunuşunda ışıltılı olduğu açıkça görülmektedir. Yasadışı göçe karşı öğrenci hareketi (1979), Assam anlaşması (1985), bölgeselciliğin yükselişi (1985), şairlerin zihnini etkiledi ve çağdaş koşulları fark ettiğini, şiirlerine yeni bir şekil verdi. Onların dilleri de halk kültürünün özünü taşıdı. Konu ve üslup, şiire değişim getirmiş ve bu dönemin şiirleri, Assam şiirlerinin tarihinde ayrı bir yer tutmuştur.

1.3.5.3. Üçüncü Aşama (1985-Günümüze)

Modern Assam şiirinin bu en son aşaması, Modern Assam şiirine yeni bir şekil vermeye çalışan daha önceki çağlar gibi bazı tanınmış dergilere bağlıdır. Bu türden edebî dergilerden bazıları Homen Borgohain tarafından düzenlenmiş 'Sutradhar '(1989), Dudulmoni Sarma tarafından düzenlenmiş' Deuka '(1990),' Chandra Prasad Saikia tarafından 'Goriyosi', (1993),' Sonit Bijoy Das tarafından Kabita (1996) , Hiren Gohain tarafından 'Natun Padatik' (1999), Ranjit Dev Goswami tarafından 'Kath Guwahati' (2004) düzenlenmiştir.

Buradaki en göze çarpan nokta, bu zamanın şiirlerinin, çarpıcı ve iyi biçimlenmiş sözcüklerin grubu, iyi organize edilmiş olmasıdır. Hassas, sembolik, cesur, benzetme, mecaz ve diğer konuşmaların bir dilin uygulanması, şiiri ayrı bir şekilde şekillendirmiştir. Halk hayatının çeşitli unsurları dile aktarılmıştır. Şiirlerinde sosyal duyarlılık ve karmaşık psikoloji de fark edilebilir. Bazı şairler, şiirlerinde yalnızlık, hayal kırıklığı ve modern insan yaşamının acılarını hissetmişlerdir.

Bipuljyoti Saikia, Nilim Kumar, Anubut Tulasi, Anupama Basumotary, Jivan Narah, Cheniram Gogoi, Sourabh Saikia, Prayag Saikia, Atanu Bhattacharya, Ajit

Gogoi, Gangamohan Mili, İsmail Hussain, Mira Thakur, Pranab Kumar Barman, bu çağın umut veren en önemli şairlerindendir. Bu dönemin bazı önemli şiirleri: Bipuljyoti Saikia'nın Mahakavyar Pratham Paat (1981); Nilim Kumarın 'Bari Konwar '(1988), Panit Dhow Dhoubor Mas' (1991), Achinar Asukh '(1985), 'Swapnar Relgari' (1992)dir, Anubhav Talasi'nin 'Kavyapith ', 'Nazma ', 'Doron Phul ', lama Jalangna Drisyavali', 'Nirjan Nepathya ', 'Charair Sakut Phular Bichona ', 'Pani Kauri 'dir, Anupama Basumotarynın 'Rupali Ratir Ghat' (1994); Atanu Bhattacharyanın 'Sahjoddha '(1991), Aslil Ratir Kabita (1995)dır, Prayag Saikia'nın 'Badnami Chaharat Ebbumuki'(1995), 'Bausit Dhukhar Deuka '(1990), 'Prithivi Preyosi '(1987)dir, Jivan Narah'in 'Tumi Pokadhanar Dore Gondhaisa', Pranab Kumar Barman'ın 'Sandikoi Collegor Tumi Sagarika Bardaloi'(1999) vb.

Çağdaş şairler aşağıdaki üç gruba düşünce ve ideolojileri temelinde dahil edilebilir:

1. Savaşta Devrim Şairi.
2. Değişebilirlik Şairi.
3. Kendi-Meditasyon Şairi.

Devrimci ideoloji ve değişken düşünceye sahip şairleri şiir stilinde bir araya geldiler ve şiirlerde gerçekliği yerleştirdiler. İnsanların zorluk ve mücadelecı hayatları onların acı gerçeğini gerçekleştirmelerini sağladı. Sadelik ve düz eğilim, şiirlerini güzelleştirmiştir. Şairler, edebiyatın gerçeği yansıtması gerektiğine inanırlar. Öte yandan, kendi kendini meditasyon şairleri içe dönüktür. Aynı zamanda hayatın gerçekliğini fark ederler ama gerçeği biraz farklı bir şekilde kabul ettiler. Sanatsal ve dolaysız ifadeleri, hem iç hem de diğer biçimlerde parlak bir zaferi yansıtır.

Aşiret topluluklarından bazı şairlerin günlük hayatlarından bazı unsurları topladıkları ve onları benzersiz bir üslupla yerleştirdikleri belirtilmelidir. Assam şiir alanında yeni bir başarıdır. Bu şairler, belirli sosyal ve kültürel konuları, şiirlerin basit yaşam tarzını kalp dokunuş biçiminde kolayca yansıtabilecekleri bir biçimde ortaya koymuşlardır. Okuyucular, şairlerle bir tür samimiyet duygusu da duyarlar ve bu tür şiirlerin düz-basit ifadesiyle cezbedilirler.

İlginç bir şekilde, bu dönemde, bazı şairler çeviri konusunda özel bir ilgi göstermişti. Okurları dünya edebiyatıyla tanıştırmaya çalıştılar. Nava Kanta Baruahın “Whitemenor Eso Kabita” (1983) ve “Ahoto Moral” (Puskin'in Şiiri), Abani Chakravarty ve Anil Deka'nın “Musa Jalanar Kabita” (1987), Bidyut Kumar Bhuyanin ‘Palestainor Kabita’(1983), Nilamani Phukanın ‘Garthiya Lorkar Kabita’(1981) ve ‘Japani Kabita’, Sameer Tatinin ‘Kafri Kabita’(1987), Robindra Sarkar'nın ‘Nazim Hikmotor Kabita’, Assam diline tercüme edilmiş şiirlerin bazı önemli antolojileridir.

Assam edebiyatının şiirsel eğilimi şanlı tarihe sahiptir. Çağdaş Assam şiiri sağlam bir varış noktasına ulaştı. Şimdiye kadar unutulmaz dergiler ‘Arunoday’ ve ‘Jonaki’, modern düşünceden Assam şiir alanına düzgün bir yol açtı. Modernizmin geniş anlamdaki alanına ulaşmak için, Assam şiiri çeşitli aşamalardan geçmiştir. Ama her edebî aşama daha sıkı, gelişmiş, disiplinli ve sistematik hale getirdi.

1.4. SEZAI KARAKOÇ'UN HAYATI

Sezai Karakoç, 22 Ocak 1933, Ergani, Diyarbakır'da doğdu. Şair, yazar, mütefekkir ve siyasetçi olarak farklı görevde bulundu. Babası Yasin Efendi'nin koyduğu tam isimi Muhammed Sezai'dir. Nüfusta ise Ahmet Sezai olarak geçer. Dedeleri, Ergani ve yöresinde oldukça etkin kişilerdendir. Dedesi Hüseyin Efendi, Plevne savaşına katılmış; Gazi Osman Paşa'nın takdirini kazanmıştır. Ailesi Leventoğulları olarak anılan şairin çocukluk yılları Ergani, Maden ve Dicle'de geçer.

1938 Ergani'de 3 ay ilkokul öncesi ihtiyat sınıfına devam eder. İlkokulu 1944'de Ergani'de bitirip, Maraş Ortaokuluna parasız yatılı kayıt olur. İlk şiirini bu dönemde yazıp yırtacaktır.1947'de Gaziantep parasız yatılı liseye başlar. Gaziantep Lisesi'nden 1950'de mezun olur. Okul yıllarında Necip Fazıl'ın Büyük Doğu'sunu okumuş ve kalpten mensubu olmuştur.

Felsefe okumak için İstanbul'a gider. Babası İlahiyat Fakültesini bitirmesini istemektedir. Fakat kendi parasıyla okuyamayacağından o zaman parasız yatılı kısmı bulunan Siyasal Bilgiler Fakültesi sınavına girer. Felsefe bölümüne de kayıt yaptırır. Şayet sınavı kazanmazsa felsefe okuyacaktır. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinde tahsile başlar. Üniversitedeyken hayranı olduğu, Necip Fazıl'la tanışır.

Hatta Büyük Doğu dergisinde de bir müddet çalışır. Bu ilişki hem insani hem de fikri bir dostluk doğurur.

Mülkiyedeki arkadaşlarından biri de Cemal Süreya'dır. Cemal Süreya ile dost ve sıra arkadaşdır. Cemal Süreya bir anısında şöyle diyecektir. "*Benden daha yoksul bir tek Sezai var*"

Monna Rosa'yı ve Balkon'u işte bu dönemde yazar. Cemal Süreya, bir yazısında yeni bir şiir akımının doğduğundan söz ederek "Balkon" şiirini örnek göstermiştir.

Mülkiyedeki sınıflarında iki kız öğrenci vardır. Birisi Muazzez Akay'dır. Bir Göçmen kızı olan Muazzez, sarışın renkli gözlü güzel bir kızdır. Pinpon da oynamaktadır. Sezai Karakoç, bu kıza âşık olmuş ama aşkına cevap bulamamıştır. Bir kaç defa da Muazzez hanım'a yazdığı aşk şiirlerini Muazzez'in paltosunun cebine gizlice koyar ama Muazzez bu aşka karşılık vermez. Şair bunun üzerine Türk edebiyatının en mahrem akrostişli şiirlerinden biri olan "Mona Rosa" yı yazar. 1950. Şiirin her kıtasının başındaki harfler "**Muazzez Akkaya'm**" çıkmaktadır.

Muazzez Akkaya'ya 40 yıl süre sonra bir söyleşi de şunları diyecektir. "*Okul yıllarında da bana olan ilgisini fark etmiştim; bu şiiri yazdığımı da biliyordum ama ben aynı yakınlığı duymamıştım. Belki bir yerde karşılaşırsak bir merhaba derim. Allah hepimize uzun ömür versin.*" Sezai Karakoç, biraz da o "imkânsız aşk"ın etkisiyle asla evlenmeyecektir. Mona Rosa" Ankara'da, Hisar dergisinde yayımlanır.

1955'te fakültenin mali şubesinden mezun olur. Maliye Bakanlığı Hazine Genel Müdürlüğü Dış Tediye Muvazenesi Bölümüne atanır. Maliye müfettişliği sınavını kazanarak 11 Ocak 1956'da müfettiş yardımcılığı görevine başlar. 1957 yılında yeni bir oluşum olan İkinci Yeni hareketine yazdığı şiirlerle dâhil olur.

1959 yılında İstanbul'da Gelirler Kontrolörü görevine gelmiştir. Bir ara Ankara'ya çağrılıp Yeğen Bey Vergi Dairesinde görevlendirilir. 1960 – 1961 yıllarında yedek subay olarak askerlik görevini bitirir. İstanbul'daki görevine kaldığı yerden devam eder.

1960'da Diriliş dergisini çıkarır. Dergi 27 Mayıs darbesi ile ancak iki sayı çıkar. Ama dergi zaman zaman kapanıp tekrar yayına girerek 1960'tan sonra 1988'e kadar aralıklarla çıkmaya devam edecektir. 1960'ta iki sayı, 1966-1976 12 sayı, 1969- 1971 16 sayı, 1974 Eylül, 1976 Şubat, 18 sayı, Mayıs, 1976 Ağustos 1978 gazete boyunda 60

sayı, Ekim 1979'dan sonra aralıklarla, 1988 den sonra haftalık dergi olarak aralıklarla çıkmıştır.

1961- 1964 yılları arasında Pazar Postası Yeni İstiklal dergilerinde 1964 -1967 yılları arasında Dostu Necip Fazıl'ın Büyük Doğu dergilerinde şiir, deneme ve eleştirileri çıkmıştır.

Diriliş dergisini çıkarmaya başladığı yıllarda otuz yaşları civarındadır. Diriliş Dergisi, onun hayatında önemli bir yer tutan Diriliş Düşüncesi ile ilgilidir..*"Bu düşünce İslam'dan başka bir şey değildir. Şair ve çevresindekiler İslam'ı çağa uydurmaktan ziyade çağını İslam'a göre yorumlamıştır. O dini varlığın temel kaynağı, varoluş sebebi, dünya görüşü ve metafizik bir sistem olarak anlamış, benimsemiş; bu şekilde anlaşılması için çaba sarf etmiş"* bu düşünce akımına Diriliş ismi vermiştir; O'nun adının zikredildiğinde*"diriliş", " Diriliş'in söylendiği yerde onun ismi hatırlanır olmuştur"*.

"30 yaşlarına girdiğinde ruhu iyice hassaslaşır. Çimenlere basmaya bile çekinen bir hassasiyete bürünür." İleriki yıllarda Diriliş dergisini yeniden ve daha kapsamlı olarak çıkarmaya başlar. Diriliş zamanla partiye de dönüşecek ve amacını şöyle açıklanacaktır: *"Amaç, üç kelimeyle özetlenirse, hakikat, adalet ve fazilettir."* Fakat bu yıllarda görüşlerinden ötürü mahkemelere düşmeye başlayacaktır.

Hiçbir ortaklığa girmeden, sermayesiz, parasız pulsuz dergi ve gazete çıkarmakta, eserlerini kendi yayınevinden başka bir yerde yayımlamamaktadır. Kimseden hiç bir şey istememeyi ilke edinmiş biridir. Hitap ettiği mukaddesatçı kesimden de uzak, yalnızdır. Fakat yetişen genç kuşak üzerinde Necip Fazıl'ın Büyük Doğu'su kadar, Karakoç'un Diriliş'i de günümüzde iktidar olan kesimin yetişmesinde önemli bir görev üstlenmiştir. Amacı olan **"Diriliş Nesli"**nin yetişmesi neticesinde Milli Görüş düşüncesi günümüzde iktidara taşınmıştır.

2006 yılında kültür bakanlığı özel ödülü ile ödüllendirilir. Aldığı bu ödülün parasal kısmını aynı Bakanlığa, kültür sanat işlerine harcanması dileğiyle geri bağışlamıştır. Diğer kısmının ise bildirdiği adrese posta ile yollanmasını rica eden bir mektup yollar.

2007 yılında kapatılmış olan Diriliş Partisi'nin yerine Yüce Diriliş Partisi'ni kurmuştur ve halen partinin genel başkanlık görevini yürütmeyi sürdürmektedir.

2007 yılının Nisan ayından beri her cumartesi akşamı, Yüce Diriliş Partisi İstanbul İl Başkanlığı'nda değerlendirme konuşmaları yapmaktadır. Bu konuşmalar partinin internet sitesinden canlı olarak yayınlanmaktadır.

1.4.1. Edebî Kişiliği ve Eserleri

Şiirlerinde anne, sevgi, çocuk, ölüm, mistisizm, büyük doğu ve diriliş konuları çerçevelerindeki temaları işlemiş, İslamcı bir yazardır. Mehmet Akif Ersoy ve Necip Fazıl Kısakürek'ten sonra İslamcı Kesim'in en önemli ismidir. Üstelik diğer İslamcı şairlerden farklı olarak İslami düşüncelerini geleneksel şiir anlayışında değil, II. Yeni ve modern şiir denilen yenilikçi şekil ve şiir anlayışı içinde vermiştir. Bu bakımdan Sezai Karakoç, Cahit Zarifoğlu ve Erdem Bayazıt ile birlikte özel bir yere sahiptir.

Karakoç, şiir ile ilgili görüşlerini yazmaya başladığı dönemlerden itibaren şiiri anlayışını da yazmış düşüncelerini Edebiyat Yazıları adını verdiği 3 kitapta toplamıştır. Karakoç'un şiirimizde son derece özgün bir yeri vardır. Onun şiiri konuları açısından Türk şiiri geleneksel yapısı içerisinde metafizik bir şiirdir. Tanzimat'tan sonra değişime uğrayan çağdaş Türk şiir tarihi içerisinde Sadece Abdülhak Hamit Tarhan'a metafizik konularda şiirler yazmış, cumhuriyet'in ilk yıllarında Necip Fazıl'da ve Ahmet Kutsi Tecer'de de metafizik konular ele alınmıştı. Yahya Kemal ve Asaf Halet Çelebi'de de metafizik anlayış görülmüş olmasına rağmen adı geçen hiçbir şair metafizik şiir anlayışına sahip bir şair olarak anılmamıştı. Bu bakımdan Sezai Karakoç metafizik şair olarak adlandırılan ilk şairimiz oldu.

Devlet, millet ve medeniyet kavramlarına farklı boyutlarda anlam yükleyen Sezai Karakoç'un kırkbir yıllık 'Diriliş' doktrini etrafında düşünsel alanda bir Diriliş Nesli oluşur.

Ali Yıldız'ın tespitiyle Türk şiirini metafizik bir esasa oturtan şair Sezai Karakoç olmuş, üstelik bunu da modern şiirin diliyle yapmıştır. Sezai Karakoç Batı edebiyatını da iyi incelemiş bir şairdir. Modern sanattaki soyutlamanın ve sembolik ifadelerin İslam anlayışına uygun olduğu düşüncesindedir ve şiirlerini bu yönde geliştirmiştir. Edebiyat Yazıları adlı eserindeki ilk yazısı da metafizik ile ilgilidir

Düşüncelerini II. Yeni anlayışının şiir diliyle ama anlamsızlığa meyil vermeyen bir anlayışla yazmıştır. Batı şairlerinin düşüncelerini uygularken geleneksel şiire

yabancı veya muhalif olmamıştır. Geleneksel şiirin ahenk, ritim ve motif unsurlarını gerçeküstücülükle kaynaştıran; mistisizmden, enbiya - evliya kıssalarından yararlanan, çarpıcı, benzetme ve imgelerle, denenmemiş sentezlere ulaşan, İslami diriliş düşüncesini II. Yeni şiirinin çılgırında aktaran bir şairdir. Bu anlamda Cahit Zarifoğlu ile birlikte özel bir yere ve konuma sahiptir. Şair Erdem Beyazıt'ta işte tam bu nokta da Sezai Karakoç ile Zarifoğlu arasında kendini bulan bir şair olarak dikkat çekmektedir.

İlhan Geçer onun bu yönünü şu şekilde değerlendirir. “ *Karakoç, şiir Üslubu açısından II. Yeni'ye yakın sayılsa da, işlediği temalar, inandığı değerler bakımından yeni ve değişik bir sestir. İslami düşüncüyü gerçeküstücülük ile bağdaştırmakta çarpıcı benzetme ve sembollerle denememiş bağımsız yazılar yazmaktadır.*”

Dil, şekil, yaklaşım, anlayış ve ifade bakımından II. Yeni şair olan Sezai Karakoç sembolleri de kullanmayı seven bir şair olmasına rağmen, şiirde anlamı ve konuyu ortadan kaldırmaya kalkışmayan üstelik konuya değer veren, anlamsız gibi görünse de şiirlerinde anlam derinliğini korumaya çalışan bir II. Yeni şairidir.

*senin kalbinden sürgün oldum ilkin
bütün sürgünlüklerim bir bakıma bu sürgünün bir süreği
bütün törenlerin şölenlerin ayinlerin yortuların dışında
sana geldim
ayaklarına kapanmaya geldim
af dilemeye geldim
affa layık olmasam da
uzatma dünya sürgünümü benim*

Karakoç geleneksel şiire de yaklaşarak kendi tarzında ahenk ve ritim yaratan bir şairdir. II. Yeni şiirinin dili ile yazarken Soyutlamalara ve sembollere başvururken şiirsellikten ödün vermeden farklı benzetmeler, bağdaştırmalar, yaparken de şairanelikten ve şiirsellikten kopmayan bir şairdir.

*Sen gecenin gündüzün dışında
Sen kanım akışında kalbimin atışında
Sen Şehrazat bir lamba bir hükümdar bakışında
Bir ölüm kuşunun yalnızlığını duyarsın*

Dizlerinde olduğu gibi sembollere başvurmayı sevmiş, ahenkli şiirler yazmış, çarpıcı benzetmeler ve hayaller oluşturmuştur.

Onun şiirleri soyut lamaya dayanır. Ona göre şair, “*şiiri soyutlamadan bırakırsa eksik bırakmış olur,*” S. Karakoç soyutlaştırarak tamamladığı şiirlerinde yazdığı ve kullandığı her şeyi Diriliş kavramına bağlamış bir şairdir. Diriliş düşüncesi ise şu şiirinde anlattığı gibi “Gül Devrine ulaşmak” fikri ile sembolize edilen bir düşüncedir.

*ülkenedeki kuşlardan ne haber vardır
mezarlardan bile yükselen bir bahar vardır
aşk celladından ne çıkar madem ki yâr vardır
yoktan da vardan da ötede bir var vardır
hep suç bende değil beni yakıp yıkan bir nazar vardır
o şarkıya özenip söylenecek mısralar vardır*

Gül Devri ifadesiyle sembolize edilen İslami düşünceleri “Diriliş” kavramı ile netleşen fikri yapısını modern batı ve türk şiirinin biçim ve biçemleri ile yoğurup şiirine aktaran Karakoç’u Mülkiye’den sınıf arkadaşı, II. Yeniden de aşair arkadaşı olan Cemal Süreya 99 yüz adlı çalışmasında şöyle tanımlamaktadır: “*Öyle bir Müslüman ki Marx da bilir, Nietzsche de bilir, Rimbaud da bilir. Salvador Dali de sever, Nazım da okur.*”

Sezai Karakoç, II. Yeni şairi sayılmasına rağmen II. Yenicilerden, mukaddesatçı sayılmasına rağmen de Mukaddesatçılardan uzak, toplulukların içinde adı geçen ama topluluklardan kaçınan ve uzak duran bir fikir adamı ve şair olarak yaşamıştır.

Sezai Karakoç, genel çizgilerini, pergünt üçgeni dediği üç ilkeyle anlatır. Peer Gynt, Norveçli yazar Henrik İBSEN (1828–1906)'in en ünlü oyunlarından biridir. Karakoç, Pergünt’ün, hayatında bu ilkeleri yaşadığını belirtir ve bu ilkeleri şiire tatbik eder: Şair, kendi kendisi Olmalı: “*Şairin kendi kendisi olabilmesinin biricik yolu, değişmek, başkalaşmaktır.*”

"Eserinin tohumunu ve geliştirecek iklimini, şairin kendi varlığından alması anlamına gelir yeterlilik ilkesi. Yani fildişi kuleyi biz dışına çeviriyoruz; evren şaire bir fildişi kule olmalı; şafakta kaybettiği güvercinleri, şair, bir ikindide bulabilmeli." (1988, s.82) Şair, Kendinden Memnun Olmalı: “*Eser’in şairini sevinçle titretmesi demek bu. Şair, eserini sevmeli. Onu okşamalı, ama yaramazlıklarına da göz yummamalı.*

Beğenmediği davranışlarını gücendirmeden ona anlatmalı onu kendini düzeltmeğe kandırmalı ve bunu da inandırmalı ona. "Beni andırıyor, ah, beni o" demeli."

Karakoç özellikle medeniyet ve diriliş kavramı üzerinde durmuş, şiiirlerine de bu fikirlerini serpiştirmiş bir şairdir. Tarih, felsefe, tasavvuf, sosyoloji, edebiyat, siyaset ile ilgili pek çok konuda kafa yormuş, bu araştırmalardan edindiği sentezleri eserlerine Diriliş adını verdiği düşünceler manzumesi etrafında işlemiştir.⁴

1.5. RAGHUNATH CHOWDHURY'İN HAYATI

Raghunath Choudhary, Romantik Çağ Assam edebiyatının önde gelen şairlerindedir. Başta doğa merkezli çalışmalar olmak üzere sayısız şiiirler yazarken O "Bihogi" (Kuş Şair) olarak da meşhurdur. 1879'da ünlü şair Rahgunath Chowdhury Kamrup ilçesinin Laupara köyünde doğmuştur. Şimdi o köy Brahmaputra nehrinin altındadır. Babsının ismi Bholanath Chowdhury ve annesinin ismi Daulata Chowdhurydur. Oğlunun doğumu sırasında, rahip onun ismini Raghunath koymuştu. Ancak, astroloji hesaplamalarına göre, onun ismi 'Somnath' yazılmışsa bile sonraki hayatında Raghunath olarak meşhur olacaktır. Gizli ismi ise "Ghananath" idi.

9 aylıkken Raghunath Chodhury bir kazadan dolayı ciddi bir şekilde yaralanmıştır, iki ayağı felç olmuştur. 4 yaşındayken annesini kaybetmiş. Ondan bir hafta sonra kardeşini ve dedesini kaybetmiştir. Bu durumundan etkilenen babası zihinsel dengesini kaybedip deli olmuştur. Komşu ve akrabaları Raghunathi'ye yardım etmek yerine onun babasının mal ve mülkünü çalmıştır. Öylece çocukken Raghunath Choudhury her şeyini kaybedip çaresiz kalır. Jayapal Das adında kendi köyündeki bir adamın evinde kalacak yer bulur. Das'ın çocuğu Raghunatha'ya özen gösteriyordu. Tam bir yıl sonra Raghunathın amcasının oğlu Gargaram Chodhury onu Guwahatı şehrine götürdü. Gargaram Guwahatı şehrinde Uzanbazar mahallesinde yaşamış ve orada çalışmıştır. Çocuksuz olan Gargaram Raghunatha çok seviyordu.

Altı yaşındayken Raghunath Chodhury köyde Kashinath diye bir öğretmenden ders almıştır. Ortaokulu orada okumuş. Sonra Gargaram onu Guwahatı Şehrin Bangla

⁴ Sezai Karakoç Hayatı ve Edebî kişiliği (2013), Erişim Tarihi: 11 Mart 2018, Karakoç'a dair bilgiler aşağıda verilen siteden alınmıştır: <https://www.edebiyatvesanatakademisi.com/cumhuriyet-donemi-sairleri/sezai-karakoc-hayati-edebî-kisiligi-eserleri-1045.aspx>

İlköğretim Okuluna kaydolmuş. O zaman, Assam'da eğitim dili Banglacadı. Ondan sonra kendisi devlet M V Okulunda eğitimine devam etmiş. 1896'da öğrenci bursları sınavını kazanıp Guwahati Collegiate Okuluna kaydolmuştur. Ortaokul yedinci sınıftayken öğretmeni onun bir hatasından dolayı matematik alanında istediği puanı almayınca onun eğitim hayatına orada son vermiştir. Onun akrabaları okula geri göndermeyi denedi ama O, öfkesinden dolayı Tezpur diye bir kente kaçır. Sonra Gargaram yine bulup evine götürmüştür.

Okul hayatını bıraktıktan sonra Gagaram onu kendi işyerine götürüp orada nasıl çalışacağını öğretti ama Raghunath işten memnun değildi ve sonra Uzanbazar mahallesindeki kız ilkokulunda 15 Hint rupi aylık maaşla öğretmenlik yapmaya başlar. O zamanlarda Raghunath babasını(1899) kaybeder. Ondan sonra kendi çalıştığı okulu kapanınca işini kaybetmiştir. Ondan sonra onun kalbi Sanskrit eğitime yöneldi. Guwahati şehrindeki başöğretmeni Dhireswar Bhattacharya ve Balukunda Jhanın yanında Sanskrit grameri ve şiiri öğrenmiştir.

1901 yılında tekrar öğretmenlik hayatına geri döndü. Ragunath Uzanbazarın Latashil okulunda öğretmenlik yapar. Ama 1903 yılında Gargaram Chodhury'nin ölümünde o evin tüm sorumluluğu Raghunath'a kalır. O zaman Gargaramın büyük mal ve mülkiyetine bakıyordu ve o yüzünden öğretmenlik hayatını bıraktı. 1905-1907 yılları arası Guwahati şehrinde Birkushi tarlasında çiftçilik yapar. Raghunath Chodhury evlenmemiştir. 1967 yılında, 18 Kasım'da Raghunath Chodhury hayatını kaybeder.

1.5.1. Edebî Eserleri ve Şiirleri

Raghunath Chowdhury Birkushi'de şair hayatı başlamıştır. Bu dönemde o yalnız sakin hayat geçirirken kuş, doğa, akarsu vb. etkilenmiştir ve güzel şiirler kaleme almıştır. İlk şiir kitabı "Hadori" 1910'da yayınlanmıştır. 1918'de ikinci şiir kitabı "Keteki" yayınlanmıştır. 1923'te "Kerbala" ve 1931 "Dohikotora" şiir kitapları da yayınlanmıştır. Nesir olan 'Nobomollika' 1958'de yayınlanır. Onun şiirleri "Jonaki", "Aluchani" ve "Baahi" dergilerinde yayımlanmıştır. 1923 yılında "Maina" adlı çocuk dergisinde, 1937 yılında "Jayanti" dergisinde ve 1980 yılında "Surabhi" dergisinde editörlük yapmıştır.

Raghunath Choudhury özgürlük savaşçısı olarak bağımsızlık hareketine katılır. 1920'lerde Ulusal Kongre Partisine üye olur. 1921'de Mahatma Gandhiyle destek verme hareketine katılır ve bu yüzden 15 ay hapisshanede cezalandırılır. Hapishaneden çıktıktan sonra çeşitli edebî ve sosyal faaliyetlerle meşgul oldu.

Kerbala

Ey Allah! Sonsuzluk! Sen uçsuz bucaksızsın

Mucize dolu çölün sınırsız geniş

Ne harika bir güzellik-sanat!

İnsan görüşüne kadar bölge uzanır

Sadece her yer kumla dolu

Kum ve kayalarla dolu o çölü

Ama Allahım! Sizin vicdanınız büyük ve geniş.

Niye sevgi ve mutluluktan uzaksın

Doğanın güzelliğiyle bu hod Dünya!

Herkesin kendi sığınağı var

Her yer tepe ve yüksek dağ

Niye kendi erdeminizi açıklamıyorsunuz?

Niye tepede ve ovada görmüyorum sizin

Olağanüstü güzellik, özgürlüğün tarzı!

Ağaçlar ve bitkiler her köşede

Çiçek tomurcuklarının o mis kokusu

Niye güzelleştirme artışı yapamamış?

Yeşil bitki meyveler nedeniyle eğilir

Diye ayrılmadı, ne o duymadığım

Çeşitli sesin o ortamı

Çalan melodiler? Çeşitli ölçeklerde

Güzelliği her evde püskürtüldü

Söyle bana bu doğal güzellik

Niye vedalaşıyor öyle?

Uzun süre hayal kırıklığı ve üzüntü

Yüzünde görünmesi

Amansız şarkıyı söyleyip, O tutucu ruhuyla

Her sabah korku ve kovalamaktan bağıra bağıra ağlar!

Diğer taraftaki düşmanları

Çeşitli ruh halleriyle dans ediyor

Çaresiz masum canlılar

Hızla kapsayarak gelen çöl siklon

Ağzı açan ateş topu

Ağaçsız ve sıcak çölü

Suikastin o havayı

Kollarını açıp mutlulukla dans eden

Bu toprakların her yerinde sayısız aldatıcı

Karakterin kaynağı, sadece yelteklilik

O gösteriyle dünyayı kendi tarafına çekip

Saymayan kişiyi yanıltıp çeşitli oyun oynuyor

Geçince bu yolunda

İnsanlar susadığını hissediyor

Muazzam durumun ölü sesiyle

Su buluyor ama yalan umut

Ama insanlar karmakarışık sıcak kumdaki ılgımda

Yanılsama içindedir

Kaçınmaktan ölecekler herşey bu ılgımın göz aldanması

Tüm dünyanın aşk ve sevgiyle bağlantıyı kesip

Hayatın her şeyini toplayıp vedalaşıyorsun

Sonsuz büyüleyici durumlarında

Falcı erken söylemiş olsa da

Yine de gözler gözyaşlarıyla doluydu

Ama Fırat'ın O Allah vergisi suyu

Ve Kerbala'nın güzel koyu yeşilliği

Tasarlanmasıyla örtünsem Kerbala, "Kerbala"!

Bunu yapan Evrenin efendisi kimdir?

Hangi suçu işledin o talihsiz

Sıkıntı geçirdiği o kişi için

Yine de sayısız günleri kadar ızdırap çektin

Ağrınızın ağırlığını kalbinizde taşırsanız bile
 Hergün, ama o gün yok artık
 Günler geçiyor ama sadece teselli
 Kim acaba size gūnahtan
 Uzaklaştırıp kalbinizdeki o laneti ortadan kaldırdı
 Belki de yukarıdaki cennetten yararlanırsınız
 Şanslısınız o Arabistan'ın kızı
 Resul'un sevgili torunu sizin kucağınızda
 Kutsal İmam hanedanı dini savaşta
 Tüm neşeyle son nefes aldı
 Onurun en yüksek tacını giyip
 Parlıyor Hüseyin'in mezarı
 Tepedeki köpüren
 Binlerce farklı uzak ũlkelerden gelen insanları
 Mezarlığı ziyaret edince şanslı olduğunu düşünür
 Kalbinizin gururu ve çeřitlilikle
 Kumlu "Kerbala" kutsal savaş yerine dönüşüyor
 İmam hanedanının hüzünlü hikâyesi
 Devirden devire yayılmış sizin göğsünüzden
 Müslüman dünya milyonların arasında
 Kalbi dokunan o Mershiyayı
 Bugüne kadar ağıtları söyleyen o tarihi
 Geçmiřteki o uzak olayı hatırlayınca
 Kalpleri yanan o hatıraları
 Ve gözyaşıyla ıslanır tüm göęsü⁵

⁵ Raghunath Choudhury, *Karbala*, Assam Sahitya Sabha yayınları, Assam 1980,s. 205.

Allah

Bilmiyorum senin nerede olduğunu ey Tanrım

Biz çok küçük çocuğuz

Bağıra bağıra sana seslenirim

Hiç cevap vermiyorsun uzaktan

Bilmiyorum seni nasıl memnun edeyim

Biz çok küçük çocuğuz

Orada Cennette misin Tanrım

Olup Ay-Güneş-yıldız

Anlamıyorum senin sevginin sesini

Biz çok küçük çocuğuz

Kısık kısık bir ses geliyor

Bilmem nereden acaba

Buna rağmen seni seviyorum Tanrım

Biz çok küçük çocuğuz

Sizin isteğiniz merhametinizle bizim

Dolu kalbimiz

Anlamıyorum sizin kerametinizi

Biz çok küçük çocuğuz

Paylaşıyorsunuz yüreğimize ebedi nuru

Daima uzak bir mesafeden⁶

GÜL

Kimin dokunuşuyla çiçeklendin

Ey benim gözbebeğim çiçek taşıyaprağı?

Koyu yeşil sepetinin örtüsünü açıp

Kimin tarafına gülümsedin?

Hangi dağda parlıyorsun,

Dans etti bülbül melekler,

Allahın belası aldığı zevk bahçesinde

Sanki ruhani aşk serabında dalmış

⁶ Nabakanta Baruah, *A collection of poems for children in Assamese*, Publication board Assam yayınları, Guwahati 2014, s. 13.

Yaseminin yoğun kokusu içersinde
Tatlı gecede cazibe rüyalar,
Senin dokunduğunda, O duygu kaçtı azizim
Ayrılmış olan bireyin yaşamın O hasreti

Arap sevgili Baserin Kraliçe
Serinlendin o hassas gül taçyaprağını;
Güzelliğinin dalgası etrafında sürüklenip
Guguk kuşunun pürüzsüz üzücü nağmesi?

Çiçeklendiğin gün o çöl bahçesinde
Uçan o güzel kokusu tüm dünya çevresinde;
Gökyüzüyüne dokunan dev Heykeli(colossus)
İçti senin güzelliğin çok hoş!

Babylonda benim sevgilim miydin?
Gül bahçesindeki çiçeğin kraliçe?
Uzayda, siz cennet bahçesi yarattınız,
Ve şairin ağzında ebedi sözü

Sizin güzel dökünüşü, zarafeti, kokusu
Sevgili Hindistanı kazandınız;
Haremin yerleştirdiği padişahı siz
Sevinç dolu bir kalp yaptınız.

Sizin güzelliğinizinde, dünya büyülenmiş
Siz pak aşkı gösterdiniz;
Yeni Delhinin begüm, Nurjahan
Kalp çarpıntısı vardı?

Yumuşak yanaklarında kimin,
Siz koyuyorsunuz o güzelliğin sanatını?
Âşık Şah jahanın
Dünyayı büyüleyen Taj Mahalı!
Geçmişe bağlı hatıralarla şiir ve masal
Bekârlık aşkın maddi tezahürü;
Senin dokunaklı yumuşak göğsünde
Kaç kişi yapayalnız ağlar

Sen benim istekli dünyada çiçeklenecek misin?
Ey benim nazik çiçekli taçyaprağı?
Guguk kuşumun birleştirici flütü yükselecek mi?
Ve kalbimi coşku ile doldurun⁷

⁷ Raghunath Choudhury, *Karbala*, Assam Sahitya Sabha yayınları, Assam 1980, s.24.

1.6. SYED ABDUL MALİK'İN HAYATI

Syed Abdul Malik, Assam edebiyatının çok meşhur bir öykücüsü, romancısı, şairi ve drama yazarıdır. Malik 25'ten fazla öykü kitabı, 50'den fazla roman, 5 tane şiir koleksiyon, 3 tane çocuk edebiyatı, 20'den fazla dram yazmıştır. Malik 1977 yılında Assam Edebiyatı komitesinin başkanı olmuştur. Syed Abdul Malik onun "Aghori Atmar Kahini" romanı ile Edebiyat Akademi ödülü, 1992 yılındada Assam yetenek ödülü, 1999 yılında Sankardev ödülü ve Padmashri, Padmabhushan ödülleri kazandı.

Syed Abdul Malik 15 Ocak 1919'da doğdu. Golaghat ilçesinde doğan Assam edebiyatının ünlü adamı Malik, ortaokulu Jorhat ilkokulu, Jorhat yüksekokulundan liseyi ve 1941'de Cotton üniversitesinde lisansı bitirmiştir. Birkaç yıl çalışıp yüksek lisansı 1951'de bitirip başarılı olmuştur.

1942'de yardımcı müfettiş olarak iş hayatına başladı ve sonra asker olarak da çalıştı. 1946 Jorhat üniversitesinde Fars Dili ve Edebiyatı bölümünde iki yıl başkan olarak çalışmıştır ve ondan sonra çeşitli okullarda öğretmenlik yapmıştır. 1951'den 1976'e kadar Jorhat üniversitesinde Assam Dili ve Edebiyatı bölümünde başkanlık yapmıştır. 1963'ten 1969'a kadar Assam edebî meclisinin üyesi olarak kalan Malik, o meclisin baş editörü oldu. Syed Abdul Malik gençlikten beri komünist hareketi ve Hint drama grubuna ciddi olarak bağlıydı. Syed Abdul Malik, 19 Aralık 2000 yılında 89 yaşındayken vefat etti.

1.6.1. Edebî Eserleri ve Şiirleri

Roman: Banjui, Matir Saki, Mokerajaal, Raajdhrohi, Aghori Atmar kahani vb.

Şiir: Beduin Shakhor Tumar Kantha Mur Geet vb.

Öykü: Moroha, Paporı, Trishul, Orihona, Parahmani vb.

Seyahatname: Majot Mathun Himalay, Eta sinaki dipor Ei rekha vb.

İmza

İnsanlığın ilerlemesinin elyazmaları karanlık

Binlerce milyonun imza lekeleriyle;

Sayısız okunamaz isimlerin imzaları.

Bazıları gözyaşlarıyla karalanmış,

Bazıları rezilliği ile kirlenmiş,
Diğerleri iç çekişle imzalanmış
Gözyaşları denizinde çürümüş
Binlerce yıldır.

Masal olmuş rüyalar,
Hikâyelerin yarısı anlatıldı
Müzikler için boşuna avlanan şarkılar,
Gözler ışık aramak için kasvetli battı;
Ruhların ateşleri kibar davranmayan
Kalbinin kutsal odası,
Görev devretmeyen yapıştırmalar

Geleceğe,
Umudun kimliklerini yitirdikten sonra, tüzel kişileri çevirme umutları;
Sahte isimler kullanarak, kendi kendini kandırmaktan muzdarip imzalar.

...

Toz içinde gömülü kalsınlar.
Antik tomar paramparça sayfalarında
Zamanın eziyetini sessizlik içinde yaşasınlar.

...

Yeni bir çağın parlak güneşinin tadını çıkarmaya
İşte ben imzalarım.
Yeni bir imza
Sonsuzluğun denizinde.⁸

Ben Bir Nehirim

Kanımdaki kayıp bir rüyanın kokusu
Nehir kendi yolunu bulur
Bir nehrin kıyısından rüyalar alıyorum
Ve başka bir kenarındaki bahçeleri yerleştirdim...

⁸ Syed Abdul Malik, *Swakhyor*, Chandra Prakash Yayınları, Guwahati 1993, s.1.

Bir nehir gibi, ben her zaman dalgadayım...
 Yoluma çıkan dağ
 Benim akrabam gibi
 Yolumu kalbimin üzerinde bulmak
 Ben dans ederek aşağıdaki vadiye gidiyorum.
 Bir dağ dere olarak...
 Kemiklerimin her eklemünde
 Zamansız masalları tutarım
 Binlerce yılın
 Yükseliş ve düşüşün
 Göç ve yerleşimin
 Bahçeleri taze toprak üzerine koydu
 Ben bir nehirim
 Ben kucagımda hatıraları taşıyorum
 Azgın mevsim rüzgârı
 Kurak kış aylarında ince akışımı
 Yoksulluk ve yoksunluk gözyaşlarını dökmek
 Her ne kadar olsa
 Nehrin boşa gitmesi...
 Çılgınca hareketi, hiç bitmeyen akışı,
 Denize doğru sessiz yolculuk
 Benim iç ruhumun
 Zamanın kuru kumlarının altında...
 Bugün, gürültülü kükreme
 Benim evcilleştirilmemiş akışım
 Derin uyku durumunda
 Sessizliğin kucagında
 Ama durmadım
 Yine yağmur mevsimleri olacak
 Kuru kumlar kaymağımın altında kaybolacak
 Yeni bir şafağın parlak güneş ışığı
 Benim dik yürüyüşümün yolunu aydınlatacak

Yine kırmızı ve beyaz çiçekleri açar
İki kıyısında
Hayattayım--
Sinir ve damarlarımda çarpan hayat
Değişmeyen inançlar
Solmayan kanla yazılmış
Kokulu rüyalara tutun
Ve başka bir sabahın sözü
Ben bir nehirim
Benim dinim devam etmek, üzerine akmak
Ben bir nehirim
Bana ne ad verilirse
Ben yaşayan bir kabaran nehirim
Ben bir nehirim...⁹

⁹ Syed Abdul Malik, *A collection of unpublished works and diary*, Chandra Prakash Yayınları, Guwahati 2008, s.51.

1.7. SYED AHMED SHAH'IN HAYATI

Syed Ahmed Shah, Shillong'da doğdu ve Brahmaputra Vadisi'nde çeşitli okullarda eğitim gördü. Gümrük dairesinde bir memurdur. Okuldayken Guwahati'de yayınlanan popüler bir dergi olan Bismoi'de düzenli suç hikâyeleri yayınlanıyordu. Hint-Bangladesh sınırında bir gümrük memuru olarak görev yaptığı zaman, o yalnız akşamların sessizliğini bozmak için popüler Hintçe film şarkılarını ve şiirlerini tercüme etmiştir. Oldukça çok sayıda zikir çevirmiş ve iyi bir tercüman olduğunu kendisi de anlamıştır. Bir eğlence olarak başlayan şey tutkusu oldu ve yazmak günlük işi haline döndü. İki yayınlanmış eseri vardır. Birincisi, Rousanara Begum tarafından yazılmış şiirlerin bir çevirisidir, diğeri ise Lip stick and other prisons başlıklı şiirlerin orijinal bir koleksiyonudur. Bhupen Hazarika'nın şarkılarını çevirdi ve çok yakında paylaşılacaktır.

1.7.1. Edebî Eserleri ve Şiirleri

Şiirler: Kobita ketiyau ohofol nohoi, 12 O'Clock vb.

Arafat'ta Öğleden Sonra

Allah, bana dön.

Arafat'ın bu muazzam öğleden sonrası...

Çölün ortasında

Kükreyen bir göç

Tutku taşları

Ve kil gövdeleri...

Cenaze pireleri

Bir milyon sanrı

Rüzgârda yukarı doğru uçun

Kuru ot tutamları gibi...

Esinti kokulu melodisi

Huzurlu bir sessizlik akışı...

Güneş batar
Ve büyüleyici bir öğleden sonra
Buzu eritir gibi yavaş yavaş kaybolur
Arafat'ın ovalarından...

Yok olmak üzere olan bir yankı gibi
Sessizlik sonunda iner
Merhamet Vadisi'nde...

Arafat'ta Gün Batımı...

Yusuf

Mısır onuruna yenilmiş
Ayn ihtişamından önce
Önemliydi ama birazcık eğer
Gömlek arkadan yırtılmış
Ya da önden
Yusuf hala hapishanelere gönderilecek
Belki de zindanların ölüm karanlığı
Bir Peygamber'in kör edici parlaklığını hak etti
Her şeyden çok...
Söylenmiş,
Mısır köle pazarında
Zavallı bir kadın bulundu
O yakışıklı genç için teklif vermeyi
Sadece kendi isminin dâhil edilmesini istedi
İnsanların o listesinde
Yusuf'a kim teklif vermek istedi?

Kadir Gecesi

Hoşgeldiniz,
Ey gecelerin kralı
gecenin gücü.
Bin ay solmuş
Önce senin
Kutsal ihtişamın.
Güneşi
Uzun zamandan beri
Ufuktan kayboldu.
Ama senin ışığın
Parlak parlar
Yüreklerinde
Sadık olanın,
Duanın derinliklerinde.
Bugünün o gecesi
Rehberlik ışığının
Bir kalıptan, güvenli
Cennet yüksekliklerinde.
Melekleri, ruh der ki
Herkes için 'barış'
O saatine kadar
Muezzin'in ezanı
Ve barış,
Nasıl yağar?
Seni selamlıyorum
O gecelerin Kralı
Diğer tüm gecelerden yükselen
Senin kutsal ihtişamında¹⁰

¹⁰ Syed Ahmed Shah poems(2004), Erişim Tarihi:3 Mayıs 2018, <https://www.poemhunter.com/syed-ahmed-shah/>

İKİNCİ BÖLÜM

SEZAI KARAKOÇ'UN GÜN DOĞMADAN İLE ASSAM ŞİİRLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

2.1. İNSAN VE DİNİ DEĞERLER AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

Varlığın anlamı çevrebilim, yaşam ve insanın değerleri ile birlikte gelir. Eğer insanın varoluşunu dünyadan çıkarırsak, doğa dışında konuşacak hiçbir şey kalmayacaktır.

Böylece her zihinde ortaya çıkan önemli bir soru doğuyor. İnsanın varlığı neden bu kadar önemli? Bunun cevabı Sezai Karakoç tarafından verilir. Ona göre insan teorik olarak düşünebiliyor, yazabiliyor, okuyabiliyor. Kutsal kitap Kur'an'ımızdaki ilk kelime "Oku"dur, Bu özellik insanın varoluşun yüksek düzlemine bağlanmasıdır.

İnsan, ruh ve beden denilen ontolojide, iki ayrı öz olarak var olur. Sezai Karakoç, ruhun ruhsal alana ait olduğunu ve yaradan için her zaman özlem halinde olduğunu düşünür. Ölüm, bu özlemin cevabıdır.

Şiirinde şu satırlarla "ruh"dan söz eder:

“Öldükten sonra insan nasıl dirilecekse
Ölmeden ben öyle dirildim ”¹¹

Sezai Karakoc burada ruhun dirilişi hakkında konuşuyor ve ölümden önce kendini diriltmek istiyor. Hindistan'da ise bu durum için ruh saflaştırması denir. Şair yaratıcıya kendi ruhuyla dokunmak istiyor. Ruhun içinde mucizeler, sırlar ve güç taşıdığına inanıyor.

Bir çocukluk ki
Karlı kurban bayramlarını
Kuru üzüm iftarlarını
Bağa taşan ev seslerini
An an ki
Kurtuluşunu şimdi bulursun belki

¹¹ Sezai Karakoç, *Gün Doğmadan Şiirleri*, Diriliş Yayınları, İstanbul 2012, s. 187.

İçinden güneşe varan ses babadır gündüzleri
 Ayı kurcalayan ses anadır geceleri
 Ne mutlu sana
 Bulursan insanlarda
 Andıran birkaç çizgi
 Gün batmadan önceki kardeşleri
 Gün doğarkenki kuşluktaki
 Öğledeki ikindideki¹²

Şair kendi çocukluğunu ve aile kültürünü ahlaki boyutuyla bize sunuyor. Onun yaşamında kurban bayramından ikindiye kadar her anı paha biçilmez. Ailede o güzel bağları unutulmaz “sesi” ile ifade eder. Bir çocuğun içinde, Karakoç’a göre Tanrı sevgisi ve korkusu olmalıdır. Ahlak’ı ise aileden öğrenmelidir. Raghunath Chodhury ise bu ahlakın, saygı ve sevginin Tanrı’dan olduğunu gösteriyor. Yazdıklarında insanı ahlaki metafizik yüzeye götürüyor.

Orada Cennette misin Tanrım
 Olup Ay-Güneş-yıldız
 Anlamıyorum senin sevginin sesini
 Biz çok küçük çocuğuz
 Kısık kısık bir ses geliyor
 Bilmem nereden acaba
 Buna göre seni seviyorum Tanrım
 Biz çok küçük çocuğuz¹³

Şair, Tanrı’yı sevginin heykeli olarak düşünüyor. Onun inancı, “Kısık Kısık” Ses şeklinde ifade ediyor. Öylece bu Tanrı inancı, bir kişinin içinde gerçekçi saf ahlaki doğuruyor. Böylece onun hayatının tüm yönlerini şekillendiriyor ve bu merhamet dolu kalp ile dünyaya o güzel ışığı paylaşıyor.

¹² Sezai Karakoç, *Gün Doğmadan Şiirleri*, Diriliş Yayınları, İstanbul 2012, s. 222.

¹³ Raghunath Choudhury, *Karbala*, Assam Sahitya Sabha yayınları, Assam 1980, s. 205.

2.2. KÜLTÜR VE MEDENİYET AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

Kültür, toplumsal olarak aktarılan davranış kalıpları, sanatları, inançları, kurumları ve insan çalışmaları ve bir topluluğun veya toplumun düşünce özellikleri toplamı olarak tanımlanmıştır. Sezai Karakoç, İslam kültürüne odaklanır ve İslam kültürü, inancı, ibadet eylemleri, davranış kuralları ve icraatlarından oluşur. Bir toplumun kültürü, İslami inançların, ibadet eylemlerinin, davranış kurallarının ve Şeriat'ın parametrelerinde yer aldığı sürece, bu kültür İslam'da kabul edilebilir. Birçok sanatçı, mimar, şair, yazar ve şef, İslam dinini kabul ettikten sonra gereklerini onaylamak için kendini ayarladı. Öte yandan, teoride medeniyet, kültüründen büyüktür çünkü bütün bir medeniyet tek bir kültür biriminin sahibi olabilir. Medeniyet, kültüre göre daha geniş bir birimdir, çünkü belirli bir alan içinde yer alan toplumun karmaşık bir toplamı, hükümet biçimleri, normları ve hatta kültürü ile beraberdir. Böylece, kültür sadece medeniyetin bir özelliği veya bir kısmıdır. Örnek olarak Hint uygarlığının kendine ait Hint Kültürü ve Mezopotamya vadisinin kendine ait kültürü vardır.

Sezai Karakoç, kültürün kendi içinde var olabileceğini fark ederken, medeniyet, belirli bir kültüre sahip değilse, bir medeniyet olarak adlandırılmaz diye düşünür. Sezai Karakoç, Alınyazısı Saati adlı şiirinde, Bağdat'ı İslam dünyasının en büyük ilmi, kültür ve medeniyet şehrinden biri olarak över, bundan dolayı diğer kültür ve medeniyetler de etkilenmiştir. Her şey Osmanlı imparatorluğunun altın çağındaki 9. ve 10. yüzyıl civarında oldu. Bu zamanlarda Bağdat bir Ticaret merkezidir ve farklı ülkelerden gelen kervanlar uzun yolculuklarından sonra burada dinlenirlerdi.

“Bir şehir doğurmuş Bağdat'tır bu, senin ülken
Bağdat'tır bu kardeşim, senin ülken”¹⁴

Yukarıdaki mısralarla şair, şu anda İslam milleti olan Irak devletiyle bir Tarihî merkez olarak gurur duyuyor. Her ne kadar Bağdat Türkiye'ye ait olmasa da, Türk kültürünün bu kültür ve medeniyetle manevi bağlantıları her zaman olduğu gibi kalacağını inanır. Gerçek bir Türk müslüman şairi Sezai Karakoç'un inanılmaz güzel hissi, bu şehrin büyüklüğünü gösteren mısralardan da görülebilir.

¹⁴ Sezai Karakoç, *Gün Doğmadan Şiirleri*, Diriliş Yayınları, İstanbul 2012, s. 631.

Görmedim Bağdatı ne kadar görmek istemişken
 Bizi mahrum bıraktılar
 Kendimizi mahrum bırakmışızdır kendimizi kendimizden
 Bağdat ki Kerbela şehitlerinin kanıdır harcı
 İslam uygarlığının başkenti
 Harunreşit barışı
 İmam Azam adaleti
 Cüneyd'in gözleri
 Geylani'nin gönlü
 Ve Halid'in zikri
 Binbir gece ülkesi
 Binbir gündüz gerçeği¹⁵

Sezai karakoç şiirinde uzak doğu kültürünü şu satırlarla hatırlatıyor:

Bir kentten daha geçtim
 Buğdayları yakıyorlardı
 Yedikleri pirinçti
 Birbirlerine açılan borular gibi üfürüyorlardı
 Sonra birbirlerinden borular gibi çıkıyorlardı
 Pirinçler gibi çoğalıyorlardı
 Atlarını yalnız atlarını cana yakın buldum
 Öpüp çıkıp gittim yelelerini¹⁶

Şair, şehirlerin popüler kültür ve medeniyetler oluşturmadaki önemini açıklıyor. Bugünkü dünyada, belli bir şehirde çok fazla cami veya kilise bulursak, o şehrin kültür ve medeniyetiyle ilgili kökleri kolayca tahmin edebiliriz. Bir toplumun uygarlığı şehirlerde yaşama biçimine yansır. Farklı kültürün geçmişine sahip insanlar ve yeni gelişmeler şehirlerde bulunuyor. Bir şehir, o şehirde gerçekleşen Tarihî ve sosyal olaylara göre de bilinir. Sezai Karakoç, aynı zamanda Uzak Doğu yanısıra Güney Doğu Asya'nın pirinç denilen temel gıdası olan, yemek kültürünün önemli bir bileşenine de işaret ediyor. Hemen hemen her ulusun kendi çiftçileri ve şairleri kendi şiirinde borularını

¹⁵ Sezai Karakoç, *Gün Doğmadan Şiirleri*, Diriliş Yay., İstanbul 2012, s. 632.

¹⁶ Sezai Karakoç, *Gün Doğmadan Şiirleri*, Diriliş Yay., İstanbul 2012, s. 177.

gibi göründüğünü ve pek çok pirinç dallarından çıktığını söylüyor. Daha sonra Türk kültürüne ve geleneklerine çok yakın olan şiirlerinde “atlar” da yer almıştır. Kültürüne yakın bulduğu tek şey budur.

Raghunath da aynı şekilde Hindistan’da uzun süre yaşayan İslam Kültür ve medeniyetini getiren Türkleri kendi “Gül” şiirinde övünmüştür. Şair şöyle ifade eder:

Yumuşak yanaklarında kimin var,
Siz büyütüyorsunuz o güzelliği?
Âşık Şah jahanın
Dünyayı büyüleyen Taj Mahali!¹⁷

Şah Cihan kendi eşine, İslam kültürü ve medeniyetinin yaşayan muhteşem mimarisinden birisini hediye etmiştir. O ölümsüz örnek Hindistan'daki Tac mahal'dir. Sevgisini bu harika anıt şeklinde adadı. Taç Mahal Unesco tarafından Dünya'nın 7 harikasından biri olarak seçilmiştir. Şair, Şah Cihan kendi karısının yumuşak yanaklarına gülümsemeyi bırakıyor, ancak şair bu gülüşün sonsuz olduğunu da ifade ediyor. Dünyanın farklı bölgelerinden insanlar bu harikayı görmeye geliyorlar. Onlar bu mimarinin güzelliğinden şaşırıyorlar. Şah Cihan, asırlarca dünyayı büyüleyen bu sevginin mimarisinin hep meşhur aşkın bir simgesi olacağından emindir. Tüm dünyadan altın, elmas ve değerli taşlarla birlikte bir bütün olarak mermer taşla süslenmiştir. Taç Mahal'da içerisinde karısının mezarı da vardır. Böylece bir medeniyetin güzel bir hediyesi şeklinde diğer nesillere o kültürün örneğini aktarıyor.

2.3. COĞRAFYA AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

Sezai Karakoç her zamanki gibi, İslam'ın doğduğu yere Ortadoğu'ya vurgu yapıyor. Aynı zamanda, Batı güçleri tarafından gerçekleştirilen Dünya Savaşları ve istilalar olmadan önceki farklı İslam medeniyetlerinden de söz ediyor. İslam krallıkları ve devletleri her zaman tarihte kara günler görmüşlerdir. Sezai Karakoçun şiirindeki coğrafya, nehirler, şelaleler ve ormanlar içeren doğal güzellik değildir. Coğrafyayı, şiirini farklı bir düzeye taşıyan bilim ve öğrenimin bir parçası olarak görüyor. Şair, zaman zaman İslam coğrafyasında kalan farklı miraslara ilgi duyuyor. Karakoç'ta, İslam tarihi ve bu coğrafyanın şekillendiği miraslar önem kazanmaktadır.

¹⁷ Raghunath Choudhury, *Gulap*, Assam Sahitya Sabha yayınları, Assam 1980, s.24.

Sezai Karakoç'a göre İslam üstün bir uygarlıktır ve insanlığın zenginliği İslam dininin esaslarının uygulandığı ölçüde genişler.

Karakoç ayrıca, dünyanın her yerinden gelen müslümanlar ile birlikte Hint Müslümanlarından da bahseder. Tüm müslüman milletin istilalara karşı yükselmesini istiyor. İçindeki ruhun adaletsizliğe karşı yanması ve savaşması gereken bir millet olma hayalleri kuruyor. Aksi halde kölelik bu milletlerin kaderi olacak diye düşünüyor.

Ve Hint, ne kadar metafizik görünümlü olursa olsun
Dinleri ve uygarlıkları: düşüncenin gölgesi duyarlık üstünde
Semboller tabiatın soyutlanışından
Onların da dünyayı istilâ niyetleri
Suların ovaları istilâsı gibi¹⁸

Ayrıca Osmanlı İmparatorluğunun uzun süre birlikte yaşadığı çeşitli ırk ve topluluklarla yeteri kadar genişlediğini söylüyor. Osmanlı imparatorluğunun uzun yıllar İslam'ın bayrak taşıyıcısı olduğunu ve bu gerçeği 20. yüzyıla kadar getirdiğini belirtiyor. Ama tabii ki sonsuza dek sürecek bir olay olmayacağını kabul eder. Allah tek ebedi olanıdır. Osmanlı imparatorluğu da düştü, fakat tekrar ayağa kalkmayacağı anlamına gelmez ve daha güçlü bir şekilde ayağa kalkacağına inanır. Karakoç'a göre insan uygarlıkları İslam medeniyetine bağlıdır. Çünkü Müslümanlar tarih, coğrafya, teknoloji, denizcilik ve tarımı geliştirdi. Bu alanlar geliştirilmemiş olsaydı, Avrupalılar dünyanın farklı bölgelerini bu gelişmelerle istila edemezlerdi.

Sizin güzel dökünüşü, zarafeti, kokusu
Sevgili Hindistanı kazandınız;
Haremin yerleştirdiği padişahı siz
Sevinç dolu bir kalp yaptınız¹⁹

Assam Şair Raghunath Choudhury Türk-Hint Hükümetini hem islam uygarlığının hem Hint uygarlığının güzel bir örneği olarak ifade eder. İki farklı uygarlığı bir araya gelip, birbirine katkı sağlayan güçlerine güç katan milletler olmuşlardır. Şair diyor ki Türk hükümetinin çok uzun sürmesinin nedeni Türk hükümdarların Hint halkına ve onların inançlarına değer vermesi ve onların hayatlarına karışmamasıdır. Böyle yaparak

¹⁸ Sezai Karakoç, *Gün Doğmadan Şiirleri*, Diriliş Yay., İstanbul 2012, s. 667.

¹⁹ Raghunath Choudhury, *Gulap*, Assam Sahitya Sabha yayınları, Assam 1980, s.24.

Hint halkının kalbini kazandı. Hindistan coğrafya olarak da Türk-Hint islam tarihinin en önemli ve ayrılmaz parçalarındandır. “Harem”i Hint saraya getirdiğini ifade eder şair. Harem Arapçada yasak yer anlamına gelir, herkese açık olmayan yer. Bazı islam memleketlerindeki büyük ev ve sarayların kadınlara mahsus kısmı bu adla anılır. Osmanlı sarayında, padişahın annesinin nezaretinde, sarayın hanım, çocuk ve hizmetçilerinin katıldığı bölümüdür. Bütün müslüman devlet başkanlarının evlerinde bulunan harem, Resulullah Efendimizden sonra Emeviler, Abbasiler, Selçuklar ile diğer İslam devletlerinde yaygın olmuştur. Şair böylece bu saygı dolu adımdan ve aynı zamanda kadınları eşit olarak görmesi çok hoş a giden davranmıştır. Son mısralar şairin Türk Hükümdarlara kalbini sevinçle açmış ve bu güzel unutulmaz ilişkiyi şiirde aktarmıştır.

2.4. PEYGAMBERLER VE İSLAM ÖĞRETİLERİ AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

Aşağıdaki mısralar “köpük” isimli şiirinden alınmıştır. Bu şiirinde, ana peygamberlerden birine veya tüm müslümanların babası diye bilinen Hz. İsmail’e odaklandığını söyleyebiliriz. Şair, şiir yoluyla geçmiş İslam tarihinin trenine bindiriyor. Bu çizgiler bize, Hz. İsmail'in yaşamının önemli olaylarından birini anlatıyor. Peygamber İsmail'in babası Peygamber İbrahim'den kendi oğlunu kurban etmesi istenir. Kurban sadece ikisinin iradesini ve Allah'a olan sadakatini ne kadar saf olduğunu test etmek içindi.

Onun sesinden bir ses yükselir bu
Kurban kesilirkenki
İbrahim'in bıçağındaki karanlık loşluk aydınlık
Keskin ışık
İsmail bir çocuk başından serçe geçti
Mavi bir gül nöbeti sertçe geçti
Omzundan arşlar dökülen²⁰

Allah'a olan inanç ışıktır (aydınlık) karanlık ise onun ölümün karşısında olmasıdır. Ama boynuna doğru keskin bıçak gelirken bile Allah'a olan ümidini, ışığını

²⁰ Sezai Karakoç, *Gün Doğmadan Şiirleri*, Diriliş Yay., İstanbul 2012, s. 132.

kaybetmedi. Yukarıdaki mısralarda karanlık şeytan'ı da temsil eder. Bu karanlık, Allah'ın ışığına yaklaştıkça azalır. Karakoç bu testle ilgili görüşlerini ifade etmek için bu fırsatı değerlendirir. Ona göre, Allah'a olan güven bütün karanlığın ve kötü alışkanlıkların kalpten temizlemek için yeterli olacaktır.

Yusuf hala hapisanelere gönderilecek
 Belki de zindanların ölüm karanlığı
 Bir Peygamber'in kör edici parlaklığını hak etti
 Her şeyden çok...
 Söylenmiş,
 Mısır köle pazarında
 Zavallı bir kadın bulundu
 O kullanıyor genç için teklif vermeyi
 Sadece kendi isminin dâhil edilmesi istedi
 İnsanların o listesinde
 Yusuf'a kim teklif vermek istedi?²¹

Syed Ahmed Shah, kendi şiirinde bizi Hz. Yusuf'un çağına götürüyor. Yusuf'un büyük erkek kardeşleri şeytan'ın fısıltılarından dolayı kutsal yoldan saptılar ve kıskançlık, gururla doldular, kardeşler babası Yakup'u aldattılar ve genç kardeşi Yusuf'a ihanet ettiler. Onlar Yusuf'u derin bir kuyuya attılar. Peygamber Yakup'un sevgili oğlu Yusuf uzun bir gecede bir köleye sarıldı ve Allah'a olan kendi güvenini koydu. Daha sonra Mısır'a giden bir kervan, aynı kuyuya yakın durdu ve aynı kuyuda su ararken, Yusuf'un kuyudan çıktığını gördüler. Çok güzel bir çocuk buldukları için çok mutluydular ve çok para kazanacakları için onu Mısır'ın köle pazarında satmaya karar verdiler. Burada şair, kardeşlerinin tüm ihanetlerine rağmen Yusuf'un Allah'a olan güveninden bahsediyor: "Bir Peygamber'in kör edici parlaklığını hak etti" sözleriyle ifade ederken çok acı çekmişti. Şaire göre Yusuf daha çok iyi bir hayat hak ediyordu ama kaderin ona sunacağı başka şeyleri vardı. Aynı zamanda şair Allah'ın verdiği Yusuf'un güzelliğinin bir nimet olduğuna dikkat çekiyor. Hz Yusuf iyi niyetli bir çocuktu. Allah onu güzellikle kutsadı. Mısır köle pazarındaki herkes delirdi. Onlar Hz. Yusuf'un mezat için olabildiğince teklif ediyorlardı. Hz.Yusuf'un fiyatı giderek

²¹ Syed Ahmed Shah Poems(2004), Erişim Tarihi:10 Mayıs 2018, <https://www.poemhunter.com/syed-ahmed-shah/>

yükseliyordu. Yusuf sıradan bir çocuk değildi. Zor bir durumda olmasına rağmen, hala onun çekiciliği nedeniyle müşteriler etki altındaydı. Kuran'da Yusuf'un fiyat teklifinin çok düşük olduğu söylenir. Çünkü Allah, Yusuf'un hayal edebileceğinden çok daha değerli olduğunu söylemiştir.

Seni selamlıyorum
O gecelerin Kralı
Diğer tüm gecelerden yükselen
Senin kutsal ihtişamında²²

Syed Ahmed Shah, İslam kültürü ve medeniyetinin önemli bir gecesi olan kadir gecesinin önemini yukarıdaki mısralarla anlatmaya çalışmıştır. Kadir Gecesi, her yıl Ramazan ayında gerçekleşen ve Müslümanların Allah'tan nimet ve bağışlama şansı istediği altın bir fırsatı temsil eden özel bir gecedir. Kadir kelimesi değer, değer ya da boy anlamına gelir ve bu, dünyanın aynı kökten, başka bir kelime olan Kadir anlamına gelir. Şair, “Kral” gecesini diğer geceler olarak adlandırıyor çünkü burası Kuran'ın ilk vahyinin Melek Cebrail tarafından cennetten dünyaya getirildiği ve ilk bölümünün Kadir gecesinde Hz. Muhammed'e ibraz edildiği gecedir. Geri kalanı 23 yıl boyunca kademeli olarak yeryüzüne inmiştir. 3. mısradaki “Diğer tüm gecelerden” şair, İslam kültürü ve medeniyetindeki diğer önemli geceleri veya olayları kast eder: Mevlid kandili (Hz. Muhammed'in doğumu), Regaip Kandili (Hz. Muhammed'in annesinin hamileliği başlangıcı), Miraç Kandili (Hz. Muhammed'in cennete girmesi ve Tanrı'nın varlığı), Berat Kandili (Kuran bütünüyle Müslümanlara sunulduğunda) ve Kadir gecesi. Osmanlı döneminde bile, özellikle Müslümanların oruç tutacağı günler gibi diğer müslüman topluluklar arasında tanınmasına rağmen, Türkler tarafından kutlanmaktadır.

Syed Ahmed Shah, dördüncü mısradaki “Senin kutsal ihtişamında” bu gecenin ihtişamına dikkat çekiyor. Şair, Kuran'ın Kadir Gecesi'nin binlerce aydan daha hayırlı olduğunu söylemesine dikkat çeker. Bin aylık, 83 yıllık ve 4 aylık bir değere eşittir, bu da ortalama bir insan ömründen daha fazla anlamına gelir. Gece namazı kılan kişi çok şanslıdır. Bu gece boyunca bütün gece dua eden adam ya da kadın, Allah ona ard arda 83 yıl ve dört ay boyunca dua ettiği gibi lütfu ve ödülü hak verecektir.

²² Sezai Karakoç, *Gün Doğmadan Şiirleri*, Diriliş Yay., İstanbul, 2012, s. 187.

Sezai Karakoç da Syed Ahmad Shah gibi İslam kültür ve medeniyetinin diğer önemli gecelerinden Miraç kandili için şu ifadeleri kullanır:

Cami'nin önünde arkasında
 Melekler gelmiş gümüş defterli
 Gümüş kalemlerle
 Peygamber imamdı
 Kıldılar namazı
 Melekler ve peygamberlerle
 Miraç gecesi
 Yararasız bir geceydi
 Yaklaştır kıyameti
 Uzaklaştır pişmanlığı
 Derinleştir saati
 Bu gece
 Miraç gecesi²³

Şair bize, şiiriyle Kur'an suresi'nde anlatılan hikâyeyi anlatıyor. İsrail ve Miraç, bir gece yolculuğunun iki bölümüdür, Muhammed'e göre, tek bir gece sürdü. Hem fiziksel hem de ruhsal bir yolculuk olarak tanımlanmıştır. İsrail'de Muhammed, Burakla(peygamberleri taşıyan göklerden bir yaratık) en uzak camiye gitti. Daha sonra bu cami Kudüs'te El Aksa Camii olarak tanımlanır. Şair, Muhammed'in imam olduğunu ve namazda başka peygamberlere ve meleklerle yol açtığını ortaya koymaktadır. Sonradan Mesihle konuşan peygamber Miraç'taki cennete yükseldi. Şair ayrıca bu gecenin son dört mısırda kutsanmış ve barış içinde olduğunu söylüyor. Bu gece dua eden kalpler arındırılır. Bu aynı zamanda Azabdan kurtulmak isteyenler için kurtuluş gecesi'dir, o gece bereket ve tövbe etme kabulü gerçekleşebilir.

arafat'taki çiçeklerden
 Bir akşamı odaya
 Yumuşak tenli rahibin bildiği
 Hazırlık olsun diye olaya²⁴

²³ Sezai Karakoç, *Gün Doğmadan Şiirleri*, Diriliş Yay., İstanbul, 2012, s. 262.

İslam'daki beş şarttan biri Hz. Muhammed'in takipçileriyle devam ettiği bu kutsal yolculuk için Haccın milyonlarca Müslüman açısından kazandığı anlamdır. Şair bu önemli “olay” ı kendi tarzında ifade eder. Arafat kelimesinin ortak anlamı “bilmek” dir. Cennet'ten çıkarıldıktan sonra, Âdem'in affedildiği ve Havva ile buluştuğu yerdir bu yüzden bu yere merhametin bağlanması denir. Arafat üzerinde durulan, Haccın önemli bir parçasıdır; Arafat'ın duruşunu kim özlüyorsa Haccı özlüyor, çünkü Peygamber Efendimiz hayatın sonuna doğru eşlik eden Müslümanlara Haccın ikinci gününde Veda Hutbesi okumuştur.

Birçok hadislerde anlatıldığı gibi, Arafat'ın birçok erdemleri vardır. Ayşe (as), peygamberin “Arafat'ın gününden daha cehennem ateşinden daha çok ruhun daha özgür olduğu bir gün yoktur” dedi. Ve o gün Allah, yeryüzüne yakın durur ve meleklerle, “Bunların arzusu nedir?” diye buyurur.

Arafat Günü, hac törenlerinin ikinci gününe düşer. Bu günlerde şafak vakti, yaklaşık 2 milyon Müslüman hacı, Mekke'den yaklaşık 12,5 mil (20 kilometre) uzaklıkta yer alan Arafat Dağı ve Arafat Ovası adı verilen yakındaki bir yamaç ve ovaya, Mina kasabasından inerler, Hz. Muhammed (s.a.v), yaşamının son yılında ünlü veda Hutbesini verdiği yerdir.

Her Müslümanın yaşamı boyunca bir kere Mekke'ye hacca gitmesi beklenir; Ayrıca Arafat Dağı'ndaki durak yapılmadığı sürece hac, tamamlanmış sayılmaz. Böylece Arafat Dağı ziyareti, Hacc'ın kendisiyle eş anlamlıdır. Tamamlama, Arafat Dağı'na öğleden önce gelmek ve öğleden sonraları dağa kadar geçirmek, gün batımına kadar kalmak demektir. Ancak, bu kısmın fiziki olarak tamamlayamayan bireylerin, oruç tutup gözlem yapmasına izin verilir.

Öğleden sonra, gün doğumundan gün batımına kadar, Müslüman hacılar, Allah'ın affetmesi için dua ederler ve İslam âlimlerinin dinsel ve ahlaki önemi olan konularda konuşmalarını isteyerek, ciddiyetle istekli ve özveride dururlar. Gözyaşları, tövbe eden ve Tanrı'nın merhametini dileyen, dualar ederler. Gün, Al Maghrib'in akşam namazının okunması üzerine kapanır.

²⁴ Syed Ahmed Shah poems(2004), Erişim Tarihi:3 Mayıs 2018, <https://www.poemhunter.com/syed-ahmed-shah/>

Birçok Müslüman için, Arafat Günü haccın en unutulmaz parçası ve onlarla sonsuza kadar kalacak bir yer olduğunu kanıtlıyor.

Assamalı şair Syed Ahmed Shah da Arafat'ın ışığını da benzer şekilde döküyor. Oruç ve ritüellerden sonra zor bir gün. O arzu edilen oruç sırasında ritüellerin nasıl gerçekleştirildiğini gösterir. (İkinci gün, merhamet vadisinde gün batımından bahsederken akşam namazıyla biter.)

Allah, bana dön.

Arafat'ın bu muazzam öğleden sonrası...²⁵

Şair, Allah'a, hac yolculuğunda kutsal hissettirdiği için dua eder. Arafat, kutsal Mekke'nin doğusunda yer almaktadır. Şair, ritüellerini hatalarına rağmen ifade eder. Sıcak çölün ortasında, binlerce insan, işlediği günahlardan kurtulmak için büyük bir tutkuyla dua eder.

Çölün ortamda
Kükreyen bir göç
Tutku taşları
Ve kil gövdeleri...²⁶

2.5. YİRMİNCİ YÜZYIL AÇISINDAN KARŞILAŞTIRMASI

20. yüzyıl'da dünya tarihinin çağları yeniden tanımlamak için önemli değişimleri müjdeleyen bir olaylar zinciri yaşanmıştır: I. Dünya Savaşı ve II. Dünya Savaşı, nükleer güç, milliyetçilik ve sömürgecilik, soğuk savaş ve soğuk savaş sonrası çatışmalar; gelişmekte olan ulaştırma ve iletişim teknolojisindeki gelişmeler aracılığıyla hükümetler arası örgütler ve kültürel homojenizasyon; yoksulluğun azaltılması ve dünya nüfusunun büyümesi, çevresel bozulma bilinci, çevrebilim yok oluş: ve dijital devrimin doğuşu. İletişim ve tıp teknolojisinde, 1980'lerin sonlarına doğru, dünya çapında anlık bilgisayar iletişimi ve yaşamın genetik modifikasyonuna izin veren büyük ilerlemeler gördü.

²⁵ Syed Ahmed Shah poems(2004), Erişim Tarihi:3 Mayıs 2018, <https://www.poemhunter.com/syed-ahmed-shah/>

²⁶ Syed Ahmed Shah poems(2004), Erişim Tarihi:3 Mayıs 2018, <https://www.poemhunter.com/syed-ahmed-shah/>

Karakoç da bu dönemde “Diriliş Hareket”ini başlattı. Bu dönem, İslami İnsan Anlayışı'na dayanmaktadır. Diriliş hareketi, insanlığın temel unsurlarını, insanlık sevgisini, insanlığa değer verir, saygı gösterir, saygı ve merhameti yansıtır.

“Onun için mutlak gerçeği, ideal islam cemiyetini, milletini değiştirmeyen üstün insanlık düzenini, mutlak hümanizmayı içeren mutlak kitap, Kuran’dır.” Sezai Karakoç, İslam, S 36.

Her evde kutsal kitaplar asılıydı
Okuyan kimseyi göremedim
Okusa da anlayanı görmedim
Kanunlarını kâğıtlara yazmışlar
Benim anılarım gibi
Taşa kayaya su çizgisine
Gök kıyısına çiçek duvarına değil²⁷

Şair, insanların daha önce yürekle izlediği İslam dinine ait kutsal kitabı Kuran-ı Kerim’i anlatıyor. Şimdi aynı kutsal kitabı rafta tutuyorlar ve bu şekilde de İslamiyetin kuralları ve düzeni de raftada kalmış oluyor. Bugünkü dünyada dini kuralları ve düzeni okumuyorlar, okumuş olsa bile anlayamıyorlar. Belgelerde bulunan kanun ve düzen gibi her şey esnek veya isteğinize göre değişebilir.

Kutsal kitabın hukuku ve düzeni, gerçek olandan daha büyük bir âlem halindedir. Erken ya da geç unutulmuş bir hafıza gibi olacaktır.

Şair, bu durumun çirkinliğini, bu durumdan çıkmak için herhangi bir ipucu bırakmadıklarını ya da bize doğru bir şekilde öğretmediklerini, düşündüğü için yeşil sarıklı hocaları eleştiriyor. Öğretmenin temel amacı öğretmektir. Fakat işini düzgün yapmadığı zaman, yol zahmetli hale gelir. Karakoç şiirinde, öğretilmemiş biçimler, problemler ve öğretmenleri şiirinde yansıtmaya çalışmıştır.

Ey yeşil sarıklı ulu hocalar bunu bana öğretmediniz
Bu kesik dansa karşı bana bir şey öğretmediniz
Kadının üstün olduğu ama mutlu olamadığı

²⁷ Sezai Karakoç, *Gün Doğmadan Şiirleri*, Diriliş Yay., İstanbul 2012, s. 175.

Günlere geldim bunu bana öğretmediniz
 Hükümdarların hükümdarlığı için halka yalvardığı
 Ama yine eşsiz zulümler işlediği vakitlere erdim
 Bunu bana söylemediniz²⁸

Syed Abdul Malik, insanlığın geleceğini korumak için insanlığın yaptığı binlerce fedakârlığı hatırlatmak için kalemini aldı. Çocuklarının yeni bir barışçıl geleceği görmesini sağlamak için aileleri yaşlı gözlerle çocukları terk ettiler. Şair hiçbir zaman telafi edilemeyecek olan ölümsüz kurbanlarına yas tutuyor. 20. yüzyılda iki büyük savaş görüldü. Bazı güçlü liderler yüzünden milyonlarca insan hayatını kaybetti.

İnsanlığın ilerlemesinin elyazmaları karanlık
 Binlerce milyonun imza lekeleriyle;
 Sayısız okunamaz isütü imzaları.
 Bazıları gözyaşlarıyla karalanmış,
 Bazıları rezilliği ile kirlenmiş,
 Diğerleri iç çekilmesi
 Gözyaşları denizinde çürümüş
 Binlerce yıl.²⁹

Şair aşağıdaki mısralarla olumlu bir yöne işaret ediyor. Bitmeyen gecelerin kâbusunun sona erdiğine inanıyor. Yeni bir sabah güneşine uyanma zamanı geldi gibi hissediyor. İyi günlerin sonsuza dek böyle devam edeceğini umuyor.

Yeni bir çağın parlak güneşinin tadını çıkarmaya
 İşte ben imzalarım.
 Yeni bir imza
 Sonsuzluğun denizinde.³⁰

Aynı zamanda Syed Abdul Malik “Ben bir nehirim” adlı kendi şiirinde de aynı maneviyattam bahseder. Bir ırmağın insanlık ile akışını karşılaştırır ve aynı zamanda yolumuza ne çıkarsa çıksın, insanlığın bir nehir akışı gibi ilerlemesinin bir dersini verir. Akışın, kuru mevsimde olduğu gibi zor zamanları olabilir, akış daha incedir yine de

²⁸ Sezai Karakoç, *Gün Doğmadan Şiirleri*, Diriliş Yay., İstanbul 2012, s. 177.

²⁹ Syed Abdul Malik, *Swakhyor*, Chandra Prakash Yayınları, Guwahati 1993, s.1.

³⁰ Syed Abdul Malik, *Swakhyor*, Chandra Prakash Yayınları, Guwahati 1993, s.1.

incelikte şairin sahip olduğu hayatı gösterir. İnsanların hiçbir zaman insanlıktan vazgeçmeyen tutumu, onu bu dünyadaki diğer canlılarından ayırır ve sonsuza dek zaferle devam eder.

Ben bir nehirim
Benim kucagımda hatıraları taşıyorum
Azgın mevsim rüzgârı
Kurak kışmanı ince akışımı
Yoksulluk ve yoksunluk gözyaşlarını dökmek
Onun ne kadar olsa
Nehrin boşa gitmesi...
Çılgınca hareketi, hiç bitmeyen akışı,
Doğru doğru yolculuk
Benim iç ruhumun
Zamanın kuru kumlarının altında...³¹

³¹ Syed Abdul Malik, *A collection of unpublished works and diary*, Chandra Prakash Yayınları, Guwahati 2008, s.51.

SONUÇ

Bu iki edebiyatın karşılaştırılmasının Assam ve Türk edebiyatı ilişkilerine çok önemli katkılar sağladığını düşünüyorum. Karşılaştırdığımız şiirlerin yazıldığı dönem hemen hemen aynıdır. Gün Doğmadan'dan şiirlerin yeni Türk edebiyatına, diğerleri ise yeni Assam edebiyatına ait şiirlerdir. Sezai Karakoç Türkiye'nin İkinci yeni dönemi şairidir. Raghunath Choudhury, Syed Abdul Malik, Syed Ahmad Shah vb. Assam'a ait çok meşhur şairler olduklarını söylememiz gerekmektedir. Bu iki edebiyata ait şiirlerin üzerinde çalışınca her iki toplumun kültürüne ait benzerlikler ve farklılıklar ortaya çıkmaktadır.

Sezai Karakoç, Syed Abdül Malik, Raghunath Choudhury ve Syed Ahmed Shah'a farklı yönlerden ve farklı bakış açılarına özel atıfta bulunarak modern Türk ve Assam şiirleri ayrıntılı olarak analiz edilmiştir. Burada, bu ünlü şairlerin şiirsel eğilimlerinin hemen hemen aynı anda başladığını açıkça görülmektedir. Modern Türk şiiri'nin 1860'tan itibaren ise modern Assam şiiri'nin 1846'dan itibaren yazıldığı görülür. Her iki şiirsel akımın iki farklı bölgeye ait olmasına rağmen, çağdaş şiirsel orijinal sesi ile ilgili benzerliklere sahiptir ve dolayısıyla “Çeşitliliğin içinde birlik” edebiyatın temel özelliği olduğunu kanıtlanmıştır.

Modernizm, Türk ve Assam edebiyatına, kültürüne ve toplumuna devrimci bir değişim getirdi. Ayrıca sosyal yaşamda bazı yeni kavramlar tanıttı. Bu dönemde bilimsel bir tutum da gelişmiştir. Sonuç olarak, yeni eğitilmiş bir sınıf, toplumda öncü bir rol almaya başladı. Bu yeni bilinçli toplum iki ülkenin her yerinde gözlenmiştir.

Birinci Dünya Savaşı (1914-1919), İkinci Dünya Savaşı (1939-1945), Hindistan'ın Bağımsızlığı (1947), Türkiye Cumhuriyeti'nin Kuruluşu(1923), Orta Doğu'daki hükümetlerin dengesizliği vb. gibi birçok önemli olay, bütün dünyayla beraber Hint ve Türk toplumunu da etkilenmiştir. Şüphesiz olarak bu farklılıklar aynı zamanda çağdaş yazarlar üzerinde de derin bir etki yarattı ve çağdaş şairler o dönemin olaylarından çok etkilendi. Çalışmamızın şairleri, kendi alanlarında çağın kurucularındandır. Bu iki farklı ülke şairlerinin ortak olan “Dünya-kardeşlik” duygusu, kendi şiirlerinde yansıyan önemli özelliklerindedir.

Bu seçkin şairler, çeşitli ülkeler ve kültürler hakkında araştırma ve seyahatler yoluyla canlı, kalıcı bilgiler edinmişlerdir. Tek kelimeyle, şairler dünya vatandaşlığının

ayrılmaz bir parçasıdır. Uluslararası dostluk duygusunu kendi çalışmalarıyla geliştirdiler. Burada Sezai Karakoç, Raghunath Choudhury, Syed Abdul Malik ve Syed Ahmed Shah'ın 1. ve 2. Dünya Savaşı sırasında önemli olayları açıkça gözlemledikleri fark edilmelidir. İki korkunç savaş, insan toplumlarına korku, terör, güvensizlik ve belirsizlik duygusunu taşıdı. Bu insan uygarlığı için önemli bir dönüm noktasıydı. Bu dönemde şairler ve yazarlar güven, sevgi ve barış atmosferini getirmede rol oynamıştır.

Sezai Karakoç, Raghunath Choudhury, Syed Abdul Malik ve Syed Ahmed Shah da normal atmosferi getirmede önemli ve ilk adımı atmıştır. İnsanlığa olan derin güvenini güçlü bir şekilde ortaya koydular. Şairler ayrıca ruhun yaşam arzusunu dile getirdiler. Canlıların arzusu, tüm şairlerin şiirlerinde önemli bir özelliktir. Sezai Karakoç, insanlığın sonsuz gücünü dile getirmiştir. İnsan yaşamının üzüntü, acı, başarısızlık ve yalnızlık ile dolu olabileceği görüşünü kabul eder, ama aynı zamanda çok güzel ve farklı bir büyüleyici güce sahip olan insanlık, bu sıkıntıları atabileceğine inanıyor. Assam şairleri, insan medeniyetinin resmini, atalarını, mevcut kuşağını ve gelecek nesilleri tasvir etmişler ve birbirleriyle bağlantı kurmuşlardır. İnsanın, toplumunun kökeninin çok güçlü olduğuna inanıyorlardı. Mevcut nesil, ataları olmadan tamamlanmamıştır. Bunun gibi gelecek neslin temeli de günümüze dayanmaktadır. Yani, her iki ülkenin şairlerinin görüşleri yeni nesil hakkında çok ümitli ve olumluydu. Bu nedenle, her iki ülkenin şairlerinin de insanlık toplumuna uygun bir mesaj ilettikleri düşünülmeli ve hiçbir olumsuz faktör altta yatan insancıl dalgaları durduramaz.

Şairlerin eşsiz yeteneklerini, özgünlüğünü ve ilgili bilginin fazlalığını görürüz. Şairlerin dünya edebiyatına girmeleri ve kendi çalışmalarını dünya edebiyatının geniş alanına göndermede iz düşürmüş olmaları övülmeye değerdir. Şiirsel teknik açısından bakıldığında, şairlerin üslup uygulamalarındaki benzersizliğini gözlemleyebiliriz. Sezai Karakoç için konu ve üslup konusu şiirin en önemli parçalarındandır. Çünkü dil ve üslup, şiirlerdeki duyguların ve düşüncelerin taşıyıcısıdır. Bu yüzden Karakoç, doğru kelime ve üslup uygulamasının, güzel, anlamlı ve harika bir şiir yazabilmek için çok önemli olduğuna inanıyordu.

Syed Abdul Malik, Raghunath Choudhury ve Syed Ahmed Shah da şiirlerinde farklı konular denemeleriyle çok bilinçli şairlerdir. Syed Ahmed Shah, özellikle batı tekniklerine aşina olmuştur. Bu nedenle, şiirsel tarzın çeşitli ve canlı bir uygulaması,

çalışmalarında belirgin bir şekilde gözlenmektedir. Çalışmamızın özel atıfta bulunan seçkin şairlerin şiirsel eğilimler, konu, üslup, özellik ve periyodik bölünme ile ilgili belirli noktalarda da benzerlikler göstermektedir. Modern Türk şiirleri, modern Assam şiirinde bulunmayan bazı özelliklerden oluşmaktadır. Örneğin: Türk şiirinde aruz ve hece olarak bilinen kalıpları vardır. Ama modern Assam şiirinde böyle bir kalıp bulamıyoruz. Bunun yerine daha çok kafiyelidir. İkinci olarak, hem şiirsel eğilimlerin periyodik bölünmesi bazı farklılıklar barındırmaktadır. Örneğin, Tanzimat Dönemindeki Türk şiiri yaklaşık 36 yıl sürmektedir. Ama aynı çağdaki Assam şiiri, Arunoday dönemi yaklaşık 42 yıl sürüyor. Üçüncü olarak, Türk edebiyatının şiirlerinde çok sayıda kısa süreli şiirsel akımlar vardır. Ancak bu çeşit, Assam edebiyatında gözlenmez. Dördüncüsü, modern Türk şiirinin alanı modern Assam şiirinden daha geniştir ve bu nedenle modern Türk şiiri nicelik ve kalite bakımından daha gelişmiştir.

Sezai Karakoç ve Raghunath Choudhury, Syed Abdul Malik, Syed Ahmed Shah'ın eserleri ve kişiliklerine göre bazı farklılıkları vardır. İlk olarak Sezai Karakoc, Raghunath Choudhury, Syed Abdul Malik, Syed Ahmed Shah, insanlık, İslam dünyasının felsefe ve gelenekleri ile ilgili olsalar da Sezai Karakoç modern düşünceye daha fazla bağlıydı. Öte yandan, Syed Abdul Malik, Raghunath Choudhury, Syed Ahmed Shah'ın düşüncesi, Hint felsefesine yakındı. Böylece, teolojik karakterleri şiirlerinde yeni bağlamda çizmeye daha çok ilgi duydular. İkincisi, İslam'ın etkisi Sezai Karakoç'un eserlerine çok yaygındır. Fakat Assam şiirlerinde İslamın etkisi çok sınırlıdır. Üçüncüsü, Sezai Karakoç'un hayatı, Assam şairlerine göre daha maceracı ve zorluklarla doluydu. Sezai Karakoç, Türkiyede bir şair, yazar, politikacı, düşünür, toplum lideriydi. Ancak Raghunath Choudhury, Syed Abdul Malik, Syed Ahmed'in hayatı Sezai Karakoç'a kıyasla daha normal, huzurlu ve sakin idi. Dördüncüsü Sezai Karakoç, niceliğin yanı sıra nitelik olarak da daha çok şiir yazmıştır. Beşinci olarak Sezai Karakoç, Batı'ya karşı İslami duyarlılığa dayalı uzun şiirler ele aldı. Fakat Assam dil ve edebiyatında aynı konuya dayanan böyle uzun şiirler yoktur, daha çok doğa ve insanlık üzerine yazılan şiirler vardır.

Nasıl oldu da, günümüz modern Türk ve Assam şiirinin dünya edebiyatında kalıcı yer tuttuğu sonucuna varabiliriz. Günümüzde her iki ülkenin şiirsel dönemler, nitelik ve nicelik, öznel, üslup ve refahı tam olarak gelişmiştir. Sezai Karakoc, Raghunath Choudhury, Syed Ahmed Shah ve Syed Abdul Malik, kendi alanlarındaki modern şiirsel

alanları zenginleştirdiler. Bu karşılaştırmalı çalışma, iki farklı ülkeden insanları birbirine bağlamak ve yakınlaştırmak için sadece dürüst olarak yapılan bir başlangıçtır. Kesinlikle bu çalışma, mirasımızı ve ulusal bütünlüğü geliştirmemize ilham verecektir.

Son olarak, Türk ve Assam şiirinde, Sezai Karakoç, Syed Abdul Malik, Raghunath Choudhury ve Syed Ahmed Shah'a özel atıfta bulunarak insanlık hakkındaki tartışmamızın sona ermediği düşünülmektedir. Gerçekte, tartışma boyunca, belirtilen kaynakların okuyucuları ve eleştirmenleri, her zaman araştırmaya duyulan ihtiyacın temposunu hızlandıracak kapsamlı bir şekilde ele almaya davet edebiliriz. Ancak, bu çalışmada iki farklı dilin seçkin şairleri arasında bir karşılaştırma yapmak için mütevazı bir girişimde bulundum. Bu çalışmada ortaya çıkan görüşlerin somut ve nihai olduğunu iddia etmiyorum. Fakat bunun farklı diller ve ülkelerdeki şairler arasında karşılaştırma yapmak için yeni yollar açacağına inanıyorum. Özellikle Assam ve Türk edebiyatında disiplinlerarası çalışmaları teşvik etmek için yeni alanlar bulmaya yardımcı olacaktır. Başta Kuzey doğu Hindistan'ın eyaleti Assam ve Türkiye olmak üzere dünyanın her yerinden Türk dilini konuşan insanların dil, edebiyat ve kültür alanında güçlü bir bağ kuracağına inanılmaktadır.

KAYNAKLAR

- Ahmed, S. U., Muslims in Assam, Assam Yayınları, Guwahati 2010.
- Baruah, N, A Collection Of Poems for Children, Publication Board Assam Yayınları, Assam 2014.
- Barua, Birinchi Kumar, History of Assam Literature, Sahitya Akademi Yayınları, New Delhi 2006.
- Choudhury, Raghunath, Karbala, Assam Sahitya Sabha yayınları, Assam 1980.
- Duman, Selçuk, “Atatürk Dönemi Türkiye- Hindistan İlişkileri”, International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, Volume 9/4 Spring 2014.
- Devananda, Bharali, Axomiya Bhaxar Xipa Jori, Assam Tribune Yayınları, Guwahati 2013.
- Karakoç, Sezai, Çağ ve İlham, Diriliş Yayınları, İstanbul 1974.
- Karakoç, Sezai, Gün Doğmadan, Diriliş Yayınları, İstanbul 2012.
- Malik, Syed Abdul, A collection of unpublished works and diary, Chandra Prakash Yayınları, Guwahati 2008.

İnternet Kaynakları

- Mount Arafat (2017), Erişim Tarihi:11.01.2018,
<https://www.islamiclandmarks.com/makkah-other/mount-arafat>
- A step-by-step guide to hajj(2017), Erişim Tarihi:08.03.2018,
<https://www.aljazeera.com/focus/hajj/2009/11/2009111895127111168.html>
- Bharali, Devananda., “Axomiya Bhaxar Xipa Jori”, Erişim Tarihi:08.11.2017,
 (https://drsatyakamphukan.wordpress.com/roots-and-strings-of-the-assamese-language/)
- Kuzucular, Şehamettin., (2013)“Sezai Karakoç Hayatı ve Edebî kişiliği”, Erişim Tarihi: 23.03.2018, (https://www.edebiyatvesanatakademisi.com/cumhuriyet-donemi sairleri/sezai-karakoc-hayati-edebî-kisiligi-eserleri-1045.aspx)

Syed, Ahmed Shah., (2012) “Syed Ahmed Shah Poems”, Erişim Tarihi: 22.04.2018,
(<https://www.poemhunter.com/syed-ahmed-shah/>)

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler	
Adı Soyadı	Syed Abdullah Shah NAWAZ
Doğum Yeri ve Tarihi	Nagaon, Assam 05. 05. 1987
Eğitim Durumu	
Lisans Öğrenimi	Jamia Millia İslamia
Y. Lisans Öğrenimi	Atatürk Üniversitesi
Bildiği Yabancı Diller	İngilizce, Hintçe, Almanca
Bilimsel Faaliyetleri	Lisans Diploma ve Y. Lisans Seminer Çalışması
İş Deneyimi	
Stajlar	AIESEC Liderlik Gelişimi Deneyimi
Projeler	
Çalıştığı Kurumlar	WIPRO ve FICCI
İletişim	
E-Posta Adresi	absasn@gmail.com
Tarih	15. 08. 2018